

1971 துலை 24]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, இச் சட்டமுன்வடிவை இப்பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச் சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(7) 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை

(ஆ) கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை @ என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,87,83,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, இரண்டாவது போக சாகுபடிக்கு பயன்படுத்தும் மின்சாரக் கட்டணத்திலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டிய அவசியத்தைச் சுட்டிக் காட்ட—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,87,83,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இடங்களுக்கேற்ற வகையில் திட்டங்களமைத்துச் செயல்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,87,83,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : To discuss the hazards involved in agricultural operation for the ryots in Cauvery delta as a result of construction of dam across Hemavathi, Kabini etc., I move the following cut motion :—

“That the allotment of Rs. 18,87,83,100 under Demand No. 16 Agriculture be reduced by Rs. 100.”

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு கிராமத் திலும் ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவான நிலமுள்ள விவசாயிகளில் 10 குடும்பங்களை எடுத்து மாதிரிப் பண்ணை நடத்திக் காண்பிக்க திட்ட மிட வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

@ வேளாண்மைக் கோரிக்கை பற்றிய குறிப்பு மூன்றாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1971 துலை 24]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,87,83,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,55,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, விற்பனைக்கு வரும் எல்லா விவசாய விளைபொருள்களையும் நியாயமான விலையில் வாங்க அரசாங்க வர்த்தகக் கழகம் (State Trading Corporation) அமைக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,55,100-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு 25, 30 பேர் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாலைமீறும் வைத்துக் கொள்ளலாமா அல்லது கொள்சம் பேரைக் குறைத்து இப்போதே முடித்து விடலாமா? சாதாரணமாக தினமும் இரண்டரை மணி ஆகிவிடுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இது மிகவும் முக்கியத் துவம் வாய்ந்த மானியம் என்பதாலும், அனைவருமே வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் என்ற காரணத்தாலும் இதற்கு இரண்டு நாட்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். நான் அன்றையதினம் இல்லாததால் ஒரு நாள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உலகத்திற்கே அச்சாணி என்று சொல்லக்கூடிய இந்தத் துறைக்கு இன்னொரு நாள் கொடுத்தால் கூட நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, மாலை நேரத்தையும் ஒதுக்குவது சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாலைமீறும் கவுன்சில் இருக்கும் காரணத்தால் அமைச்சர்கள் இங்கே இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒன்றரை மணி அளவில் முடித்துவிட்டு முடிந்தால் இன்று மாலை வைத்துக் கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால் திங்கட்கிழமை காலை அமைச்சர் பதிலை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திங்கட்கிழமை வைத்துக் கொள்ள முடியாது. இரண்டு மணிக்கு முடித்து விடலாம் என்று கருதுகிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : We can finish by 2'O clock.

1971 தூலை 24]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கூடுமான வரையில் உறுப் பினர்கள் சுருக்கமாகவும், விரைவாகவும் பேசினால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைக்கு ரூ. 18,87,83,100 ரூபாயும், வேளாண்மை மூலதனச் செலவுக்கு ரூ. 21,55,100-ம் கோரப் பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை யில் இந்தத் தொழிலுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லி நீங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

“சுழன்றும் ஏர்ப் பின்ன துலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை”
என்றார் வள்ளுவர்.

“இலமென் றசை இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்”
என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

“உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறோர் பணி”
என்று ஔவையார் கூறியிருக்கிறார்.

‘ஒதுவான் எல்லாம் உழவன் தலைக்கடைக்கே’
என்ற பழமொழியும் இருக்கிறது.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்”
என்றும் வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார்.

அதுமாத்திரமல்ல. உழவுத் தொழிலைப் பற்றித் தெரியாதவர்கள் எல்லாம் உழவுத் தொழில் பற்றிப் பேசியே ஆகவேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தமிழகம் நன்றாக அறியும். ஊருக் கெல்லாம் உழைக்கின்ற விவசாயப் பெருமக்களுக்குத் தமிழக அரசு இன்று கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை குறைவானது என்றாலும் சென்ற ஆண்டை விடச் சற்று அதிகமாக இந்த ஆண்டு ஒதுக்குவதற்காகக் கோரப்பட்டிருக்கிறது.

ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் தமிழக உழவர் பெருமக்கள் எந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது 1968-69-ம் ஆண்டு இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 14 கோடி 48 லட்சம் ரூபாய். உழவர் பெருமக்கள் அந்த ஆண்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற அந்த வருவாயைப் பார்த்தால், அதன் மதிப்பு 362 கோடி ரூபாய். 1969-70-ல் 16 கோடி ரூபாய் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விளைவின் மதிப்பு 503 கோடி ரூபாய். 1970-71-ல் ஏறத்தாழ 16 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட விளைவின் மதிப்பு 629 கோடி ரூபாய். இந்த ஆண்டு 19 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தாலும் 73 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யலாம் என்று ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதற்குச் செலவழிக்கின்ற பணம்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1971 தூலை 24]

குறைவாக இருந்தாலும் தமிழக விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு இடையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள்.

‘தனியொருவனுக்கு உணவிலையெனில் ஜகத்தினே அழித்திடுவோம்’

என்றார் பாரதியார்.

‘இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து கெடுக உலகியற்றி யான்’

என்று வள்ளுவப் பெருந்தகை கூறியிருக்கிறார்.

அதனையொட்டி தமிழகத்தில் 1967-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு உணவுத் தட்டுப்பாடு இல்லை, கட்டுப்பாடு இல்லை என்ற நிலையை உருவாக்குவதற்காகப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அந்த நேரத்தில் அந்தத் திட்டம் பலரால் பழிக்கப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அன்றையதினம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கண்ட கனவு இன்றையதினம் நனவாகி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது தமிழகத்தில் இருக்கும் நாமெல்லாம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தீர்க்கதரிசனத் திறகுத் தலைவணங்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

1967-ம் ஆண்டு அண்ணா அவர்கள், தமிழகத்திலே இவ்வளவு நிலங்கள் இருந்தும், வேளாண் நிலங்கள் இருந்தும், வளமான பகுதிகளாக இருந்தும், திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றித் தர மனவளம் நிறைந்த உழவர் பெருமக்கள் இருந்தும் உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏன் என்பதை நினைந்து அரசு அலுவலாளர்களை எல்லாம் ஒன்றாக அழைத்துப் பேசி இதற்கு ஒரு திட்டத்தைத் தாருங்கள் என்று கேட்டார்கள். அலுவலாளர்கள் கொடுத்த திட்டத்தை அன்றையதினம் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த, இன்றையதினம் முதல்வராக இருக்கின்ற கலைஞர் அவர்களிடத்தில் அண்ணா அவர்கள் கொடுத்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை அமல்படுத்திவதற்கு நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று பொறுப்பை அவர்களிடத்தில் ஒப்படைத்தார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது.

அதற்குப் பிறகு நம்முடைய முதல்வா கலைஞர் அவர்கள் அன்றைக்கு மன்னார்குடியில் நடைபெற்ற வேளாண்மைக் கருத்தரங்கில் வேளாண்பெருமக்களை அழைத்துப் பேசி, சம்பந்தப்பட்ட அரசு அலுவலாளர்கள் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி அவர்கள் முடிவை எல்லாம் அறிந்து, இறுதி நாள் அன்று உற்பத்தி பெருக்கத்திற்காக, ஒரு போகம் விளைகின்ற நிலங்களை இருபோகமாகவும், இருபோகம் விளைகின்ற நிலங்களை மூன்று போகமாகவும் ஆக்குவதற்கு ஒரு திட்டத்தை அன்றையதினம் செயல்படுத்தினார்கள். அந்தத் திட்டம் இன்றையதினம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாத்திரமல்லாமல் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் செயல்படத் துவங்கியிருக்கிறது. அந்த வகையில் உண்மையிலேயே தமிழக அரசுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி தமிழகத்தில் உணவுத் தட்டுப்பாடும் இல்லை, கட்டுப்பாடும்

1971 சூலை 24] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இல்லை என்ற நிலையை உருவாக்கிய தமிழக உழவர் பெருமக்கள் அவ்வளவு பேருக்கும் தமிழக அரசின் சார்பில் பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமாத்திரமல்லாது வேளாண் துறையைப் பொறுத்தவரை பல திட்டங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் இந்த ஆண்டு விவரமாக உங்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறேன். வேளாண்மைக் குறிப்புகள் என்ற இரண்டு பாகங்கள் அடங்கிய புத்தகம் உங்களுக்கெல்லாம் கிடைத்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதிலே, எந்தெந்த மாவட்டத்திற்கு எந்தெந்தப் பருவத்தில் எது எது ஏற்ற பயிர், எந்தெந்தப் பயிர்களுக்கு எந்தெந்த வகையில் எந்தெந்த அளவில் உரங்கள் இடப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் கூட திட்டவட்டமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அதைப் போலவே இன்றையதினம் நம்முடைய நாட்டில் உணவு உற்பத்தி நிலைமை என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கூட குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அவற்றைப் பற்றியெல்லாம் அதிக விவரங்களை முன்னுரையில் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

ஆனாலும் இன்றையதினம் நம்முடைய நில வளத்தைப் பொறுத்தவரை தமிழகத்தில் விளைகின்ற நிலங்கள் மிகவும் குறைந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். தொழில் வளம் பெருகுவதாலும், வீடுகள் கட்டப் படுவதாலும், வேறு சில காரணங்களாலும் இருக்கின்ற நிலங்கள் ஆண்டுதோறும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. நிலம் என்றைக்கும் வளருகின்ற நிலைமை தொழிற்சாலையைப் போல் இருக்காது. நிலங்கள் குறைந்து கொண்டு வந்தாலும் கூட உற்பத்தியைப் பெருக்க பயிர் விளைச்சலை அதிகமாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத் தோடு தமிழக அரசு பல பயிர்ச் சாகுபடித் திட்டத்தினை இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் உருவாக்கி வருகிறது. அதைப் போலவே மும்முர வேளாண்மைத் திட்டமும் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

இந்திய-ஜெர்மனி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக நீலகிரி மலைப் பிரதேசங்களில் நல்ல முறையில் வேளாண்மையைப் பெருக்க திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது என்று நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சமீபத்தில் எங்களை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி நீலகிரி மட்டும் மலை அல்ல, கொடைக்கானல் இருக்கிறது, ஜவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலை, கொல்லி மலை, பச்சை மலை ஆகியவை இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட மலைப் பகுதிகளையும் சேர்த்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களைத் தாருங்கள் என்று கேட்டார்கள். வேளாண்மைத் துறை அலுவலராளர்களால் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. விரைவில் நிச்சயம் அது வந்துவிடும் என்று நம்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

அதுபோலவே ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில மேம்பாட்டுத் திட்டம் இன்றையதினம் தீவிரமாக செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்து, பருத்திக்காக நாம் வெளி மாநிலங்களை நாடி நிற்கிற நிலைமையைப் போக்குவதற்காக இன்றையதினம் அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உங்களுக்கு நான் ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1971 சூலை 24]

செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசின் முழுப் பொறுப்பிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இன்றையதினம் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு மத்திய அரசிலிருந்து ரூ. 66,67,000-க்கு மேற்படாத தொகை ஒவ்வொரு ஆண்டும் செலவு செய்வதற்காக பருத்தி தீவிரச் சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்து அதை அமல் படுத்துவதற்காக நான்காண்டுகளுக்கு மானியம் வழங்குகிற ஒரு திட்டத்தை மத்திய அரசு இப்போது அளித்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்த அனுமதியும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுபோலவே, தமிழ் நாட்டில் உணவுத் தட்டுப்பாடு இல்லை யென்றாலும் பயிர் வகைகள், பருப்பு வகைகள் இவற்றின் விலை நாளுக்குநாள் ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே பயிர்களைப் பெருக்கவும் இன்றையதினம் இங்கு இந்த ஆண்டு 23 லட்சம் ஏக்கராவில் பயிர்களாகவும், ஊடுபயிர்களாகவும், குறுகிய காலப் பயிர்களுக்கு இடைப் பயிராகவும் பயிர்களைப் பெருக்கவும், பருப்பு வகைகளைப் பெருக்கவும் ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

அதேபோல், குடியானவர்கள் நல்லமுறையில் பயிற்சி பெற்ற போதும், அவர்கள் உழவுத் தொழிலில் பல்லாண்டுகளாக செய்து வந்துகொண்டிருக்கிற முறைகளை மாற்றி புது முறையில் கொண்டு வருவதற்காக என்று பயிற்சி முகாம்கள் ஆங்காங்கு துவக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அவைகளும் இன்றையதினம் நடைபெற்று வருகின்றன.

விவசாயிகள் பல விதைகளை வாங்கி அவை சரியாக முளைக்க வில்லை என்ற குறைபாடு சொல்லப்பட்டு வந்தது. ஆகவே தரமான விதைகளாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க பரிசோதனைக் கூடங்கள் துவங்கப்பட்டு பரிசோதனைகள் செய்யப்பட்டு அதற்குத் தகுந்த அத்தாட்சிகள் கொடுக்கப்பட்ட பிறகுதான் அந்த விதைகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு விற்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லி அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த இன்றையதினம் முன் வந்திருக்கிறது.

அதேபோல் மண் வள ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு திட்டங்கள், வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்து சுமார் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. உறுப்பினர்கள் வெட்டுப் பிரேரணைகள் மூலம் பேசுகிறபோது அவரவர்கள் அவரவர்களது பகுதிகளில் உள்ள கஷ்டங்கள் பற்றிக் கூறுவார்கள். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் மாறுபட்டு இருக்கலாம். ஏன், ஒரு வட்டத்திற்கு இன்னொரு வட்டம் மாறுபட்டிருக்கலாம். இன்னும் சொல்லப் போனால் ஒரு வயலுக்கு இன்னொரு வயல் மாறுபட்டிருக்கலாம். ஆகவே அவரவர்கள் என்னென்ன செய்யவேண்டுமென்று நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்வார்களேயானால், அவற்றைப் பற்றி ஆராய்ந்து அவரவர்களுக்குத் தக்க பதில் அளிக்கிறேன் என்ற உறுதியைக் கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி: நேற்று மாலை வேளாண்மைத் துறைபற்றி இரண்டு பெரிய புத்தகங்கள் அனுப்பப்பட்டன. தொடர்கதை மாதிரி இருந்தது. அதைப் படித்துவிட்டு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பேசுவதா அல்லது அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில்

1971 சூலை 24] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பேசுவதா என்று புரியவில்லை. ஆகவே இப்படி பெரிய பெரிய புத்தகங்களை அனுப்புவதைக் காட்டிலும் சுருக்கமாக்கி அனுப்பினால் படித்துவிட்டுப் பேசலாம். இல்லையென்றால் அதைப் பார்த்துவிட்டு வரவேண்டுமே தவிர, படித்துவிட்டு வரமுடியாது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அது கதைப் புத்தகமும் அல்ல. சட்டப் புத்தகமும் அல்ல தேவையானபோது படித்துக் கொள்வதற்கு, படித்து விட்டு வைப்பதற்கு. அந்தப் புத்தகம் எந்தக் காலத்திற்கும் வைத்துக்கொள்ளத் தக்க வகையில் முழு விவரங்களும் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, தலையணைக்காக அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல குறிப்புகள், இன்றைக்கல்ல, நாளைக்குத் தேவையானவை, அடுத்த ஆண்டுக்குத் தேவையானவை, இப்படி பல ஆண்டுகளுக்குத் தேவையானவற்றை மிகவும் சிரமப்பட்டு எங்கள் அலுவலர்களேத் தயாரிக் கச் சொன்னேன். அவர்கள் குறுகிய காலத்தில் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான்கு நாட்களுக்கு முன்னமேயே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். அது முடியாமல் போனதால் நேற்றையதினம் கொடுக்கப்பட்டது. அதைத் சுருக்கி வேளாண்மைத் துறை பற்றிய இந்த மானியத்தின் பேரில் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்தால் கூட இதிலும் சில விளக்கங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப் படித்துப் பாருங்கள். அது புரியவில்லை என்று சொன்னால் பிறகு சொல்லுங்கள், புரிய வைக்கிறேன் என்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது சர்வகால சஞ்சீவி.

* மணலி திரு. சி. கந்தசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிக முக்கியமான தேசத்தின் வருவாயில் பாதி வருவாயை ஈட்டித் தருகிற இந்த மானியத்தின் மீது சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத்தின் அருமை பெருமைகள் பற்றி குறள்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் விவசாயிகளுக்குள்ள கஷ்டங்கள் பற்றி தமிழ் நாட்டில் பல செய்யுள்கள் இருக்கின்றன. விவசாயம் என்பது மிகப் பெருமை வாய்ந்த தொழில்தான்.

“சுழன்றும் ஏர்ப் பின்ன துலகம் அதனால்

உழந்தும் உழவே தலை”

என்று வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார். என்னதொழில் செய்தாலும் விவசாயத்திற்குப் பின்னல்தான் நிற்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார் வள்ளுவர்.

‘சுழன்றும் ஏர்ப்பின்ன துலக’ மென்றும், வருத்தமில்வேனும் பிற தொழில்கள் கடை யென்பது போதர ‘உழந்தும் உழவே தலை’ யென்றும் அழகாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் விவசாயிகளைப்பற்றிக் கூறும்போது

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி] [1971 சூலை 24]

“ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் எனவிரண்டின்
நீள்வினையான் நீளம் குடி”

என்று விவசாயிகள் படும் துன்பங்கள் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் படும் இன்னல்கள் இன்னும் நீங்கிய பாடில்லே. பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும் விவசாயிகளின் கஷ்டங்கள் இன்னும் தீரவில்லை. விவசாயிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய ஒரு பெரிய பலஹீனம் பழைமைப் போக்கு விவசாயிகளிடத்தில் ஊறியிருக்கிறது. எவ்வளவு கோடி ரூபாய் நாம் விவசாய அபிவிருத்திக்காகச் செலவழித்தபோதிலும் அவற்றை சரிவரப் பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். காரணம், பழைய போக்கு அவர்கள் மத்தியில் ஊறியிருக்கிறது. குறிப்பாக, ஒரு புது விதை வந்திருக்கிறது என்றால், அல்லது புது உர வகைகளைப் போடவேண்டும் என்றால், அல்லது புதிய நவீன முறையில் சாகுபடி செய்யவேண்டும் என்றால், விவசாயிகள் பயப்படுகிறார்கள். வீணாகிப் போய் விடுமோ என்று அச்சப்படுகிறார்கள். இந்த மனோநிலையை அவர்களிடமிருந்து போக்கு வதற்கு இந்த இலாகா விசேஷ முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

படம் காட்டுவது, தூண்டுவது, வலியுறுத்துவது, கிராமங்களில் கமிட்டிகள் அமைப்பது, கட்டாயமாக இவைகளை அமலுக்குக் கொண்டு வருதல் இவைபோன்ற பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு நவீன கருத்துக்களை விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வீரிய விதைகள் கொடுக்கும்போது அவை நன்கு முளைக்கின்றனவா இல்லையா என்று ஏதோ சோதனை செய்து பார்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களே ஒரு பத்து பதினைந்து ஏக்கர் நிலத்தில் அந்த விதைகளைப் போட்டு அவை நன்கு முளைக்கிறதா என்று பார்த்துவிட்டு அனுப்பவேண்டும். என் அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். ஒரு கோட்டை விதைக்கிறோம் என்றால் முளைக்கவில்லை என்றால் அந்த ஆண்டு சாகுபடி பூராவும் பாழாகும் ஆபத்து இருக்கிறது. ஆகவே முன்கூட்டியே அவற்றினை சில ஏக்கர்களில் போட்டு முளைக்க வைத்து அவை எந்தளவிற்கு முளைக்கிறது என்று திட்டவாட்டமாக.....

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: ஸீட் டெஸ்டிங் லாப ரெட்டரீஸ் பற்றிச் சொன்னேன். அதோடு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு விதைகள் அனுப்பும்போது, அந்த விதைகளை, ஒரு மூட்டை விதைகளைப் போட்டு முளைக்க வைத்து சரியாக முளைத்ததா என்று பார்த்த பிறகுதான் அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி: வரவேற்கிறேன். அடுத்தபடியாக, விதைப் பண்ணைகள் வைத்திருப்பதைப்போல் சில இடங்களில், கோவில் நிலங்கள், மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இவற்றில், ஏன் நாற்றுப் பண்ணைகளை வைக்கக்கூடாது? தரமான நாற்றுக்களைக் கொடுப்பதால் நல்ல சாகுபடிக்கு உத்தரவாதம் அளிக்க முடியும். கோவில் நிலங்கள், மடங்களுக்குச் சொந்தமான

1971 சூலை 24] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

நிலங்கள் இவை நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை குத்தகைக்கு எடுத்து—அவைகளை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை—நூற்றுப் பண்ணைகளை வைத்து நல்ல நாற்றுக்களை விற்பது என்ற முறையைக் கையாண்டால் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், விவசாயமும் சீரும் சிறப்புமாக விளங்கும்.

அடுத்தபடியாக, களைநாசினி உற்பத்தி செய்வது. களைகளை எடுப்பதற்குப் பதிலாக சில மருந்துகளைத் தெளிப்பதால் களைகளை மட்டும் ஒழிக்கக்கூடிய மருந்துகள் இருக்கின்றன. அதை எந்தளவிற்குப் பரப்புகிறோமோ, அந்தளவிற்கு விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வர முடியும். சமீபத்தில் அதுபற்றிய சில பேச்சுகள் அடிபட்டன. நடைமுறைக்கு அது வரவில்லை. நான் ஹங்கேரிக்குச் சென்றிருந்த போது அங்கு பார்த்தேன். களைநாசினி செய்வதற்காக என்னென்ன மருந்துகள் தேவை என்பதுபற்றிய புத்தகத்தை வாங்கி வந்திருக்கிறேன். வெகு சீக்கிரத்தில் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அதைக் கொடுக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட களைநாசினியைத் தயார் செய்து தெளிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மண்வளப் பரிசோதனை மிக அத்தியாவசியமானது. இன்றுள்ள மண்வளப் பரிசோதனைக் கூடங்கள் போதாது என்பது என் கருத்து. பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் மண்ணை பரிசோதிக்க வேண்டிய நிலையில் சில ஆயிரம் ஏக்கர் மண்ணை மட்டும் பரிசோதனை செய்தால் போதாது. குறிப்பாக தஞ்சையில் ஒரு மொபைல் பார்ட்டி இருக்கிறதே தவிர, அங்கு ஒரு நிலையம் கிடையாது. ஆகவே, தஞ்சை ஜில்லா பெரியதாக இருப்பதன் காரணமாக, அச் சோழ நாட்டின் நெற்களஞ்சியமாக இருப்பதால், அங்கு மண்வளப் பரிசோதனைக் கூடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். கூடுதல் மொபைல் யூனிட்ஸையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். தஞ்சையில் உள்ள எல்லா மண்ணையும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் சோதிக்க முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குடுமியாமலையில் அண்ணா பண்ணை என்று வைத்து இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தரப்பில் ஜில்லாவுக்கு ஒரு பண்ணை ஏற்படுத்த வேண்டும், நஞ்சையாக இருந்தாலும், புஞ்சையாக இருந்தாலும் இந்த மாதிரி ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை சர்க்காரே எடுத்து, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தினால், அங்கே உள்ள மக்கள் அந்த ஆராய்ச்சிகளை நேரிடையாக கண்டு அதனால் நல்ல பயன்பெறுவார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதற்காக தேவஸ்தான நிலங்களையும், மடத்து நிலங்களையும், தரிசு நிலங்களையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாசன திட்டங்களுக்காக வடிகால் குழாய்கள், டியூப் வெல்ஸ்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வடிகால் குழாய்களை பணக்காரர்கள் தான் வைத்துக்கொள்ள முடிகிறது. 1 ஏக்கர் ½ ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு சமுதாய வடிகால் குழாய்கள் ஏற்படுத்தி, அரசாங்கமே அதை நடத்த வேண்டும். 70 ஏக்கர் 50 ஏக்கர் என்று ஒரு பிளாக் ஏற்படுத்தி,

முற்பகல் 11.00

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

[1971 சூலை 24]

அந்த 70 ஏக்கர் 50 ஏக்கர் நிலச் சொந்தக்காரர்களை எல்லாம் ஒரு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் கொண்டுவந்து, அவர்களுக்கெல்லாம் நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுக்கும் அமைப்பில் வடிகால் குழாய் கிணறுகளை அவர்கள் 2 போக முப்போக சாகுபடி செய்ய முடியும். இன்று பக்கத்தில் பெரிய பணக்காரர்கள் வடிகால் குழாய்களை அமைத்து விவசாயம் செய்யும்போது, இந்த ஏழை நிலச் சொந்தக் காரர்கள் ஏமாந்த சோனகிரிகளாக அவர்களைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த வடிகால் குழாய் கிணறுகளை அரசாங்கமே அமைத்துத் தந்து, அதற்காக தண்ணீர் வரி வேண்டுமானால் வசூலித்துக் கொள்ளலாம்.

இன்னொரு விஷயத்தைப் புதிதாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நஞ்சை நிலத்திலுள்ள களங்கள் போக, பாக்கி இருக்கும் புஞ்சை நிலங்கள், எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லாத புஞ்சை நிலங்கள், இந்த மனைக்கட்டுகள் என்று சொல்கிறார்களே, அந்த மாதிரியான நிலங்கள் எல்லாம் பணக்காரர்களுக்குத் தான் சொந்தமாக இருக்கின்றன. கிராமத்திலுள்ளவர்கள் நெல் காயப்போட வேண்டுமானால், வேறு ஏதாவது தானியங்கள் காயப்போட வேண்டுமானால், அவர்கள் தார் ரோட்டுகளில் தான் காயப்போடுகிறார்கள். இது ஆரோக்யத்தை மிகவும் கெடுக்கிறது. இதைத் தடுக்கும் வகையில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கு என்று குறைந்தது 1 ஏக்கர் 2 ஏக்கர் என்று நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து பொதுவாக மக்கள் அந்த இடத்தில் தான்யங்களை காய வைப்பதற்கு வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் பஸ்கள், மற்ற வண்டிகள் அந்த ரோடுகளில் காயவைத்து இருக்கும் தான்யங்கள் மீது செல்வதைத் தடுக்க முடியாது. இந்த நிலைமை மக்களுடைய ஆரோக்யத்தை கெடுக்கிற நிலைமையாக இருப்பதால், சமுதாய காய வைக்கும் களங்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் விரைவாக அமுல் நடத்தப் படுகிற காரணத்தால், மேய்ச்சல் நிலங்கள் இல்லாமல் போய் விட்டது. கால்நடைகள் மேய்வதற்கு இப்போது நிலங்கள் இல்லை. ஆகவே, ஆற்றுக்கால் படுகையில் உள்ள நிலங்களை, மேய்ச்சல் நிலங்களாக வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல இடங்களில் தான்யக் கிடங்குகள் இல்லை. தான்யங்கள் ஸ்டோர் செய்வதற்குக் கிடங்குகள் கட்டித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது விளைச்சல் போட்டி என்று நடத்தப்படுகிறது. இந்த விளைச்சல் போட்டி விவசாயிகளிடையே ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் அளிப்பதாகத் தெரியவில்லை. சில பேர் தான் இந்தப் போட்டியில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதிலே சாதாரண மக்கள் ஈடுபடுவது இல்லை. அதிலும் சில பேர் 10-15 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிர்களை பயிர் செய்து விட்டு, அதிகமான உரங்களை போட்டு, விளைச்சல் அதிகம் செய்து இருக்கிறோம் என்று காட்டி ரூ. 1,000 பரிசு பெற்றுக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்குவதற்காக, விளைச்சலுக்கு முன்பே போட்டியில் கலந்து கொள்ள வேண்டுமென்று

1971 துலை 24] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

சொல்லாமல், விளைச்சல் முடிந்த பிறகு, விவசாயத் துறை அதிகாரிகளை அனுப்பி யார் விளைச்சல் அதிகமாகச் செய்து இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அதற்குப் பிறகு பரிசுகள் வழங்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த அடிப்படையில் எல்லோரும் போட்டியில் கலந்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும், அதே நேரத்தில் விளைச்சலும் அதிகமாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது வேளாண்மைத் துறையில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்லி 19 கோடி ரூபாய் மான்யம் கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த ஹேமாவதி அணைக்கட்டு கட்டுவதால் தஞ்சை ஜில்லா பெரிதும் பாதிக்கப்படும் நிலை இருக்கிறது என்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. தினமும் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். என்னதான் பிரதம மந்திரி அவர்கள் உறுதிமொழி அளித்தாலும், அந்த அணைக்கட்டு கட்டுவதை நிறுத்தினால் ஒழிய நமக்கு வரும் ஆபத்தைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. மத்திய சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பதைக் கண்டு தமிழ்நாட்டு மக்கள் சும்மா இருக்க முடியாது. தமிழ்நாட்டு மக்களே கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு விடுவார்களோ என்று அச்சமாக இருக்கிறது. சர்க்காரே எல்லாவிதமான நடவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது என்று சொன்னாலும், தமிழ்நாட்டு மக்கள் ஒரு கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுவார்களானால், அதற்காக மாநில அரசு தவறாகக் கருதக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளுக்கு மாநில அரசின் மீதோ, மைசூர் அரசின் மீதோ எந்தவிதமான காழ்ப்பு உணர்ச்சியும் கிடையாது. அவர்களுடைய எழுச்சியை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமென்பதற்காக, அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டிய பொறுப்பு மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்கிறது என்பதை உணர்த்துவதற்காக, அவர்கள் ஏதும் செய்யாமல் இருக்கும் போக்கைக் கண்டித்து கிளர்ச்சிகள் ஏற்படலாம். அப்படி கிளர்ச்சியில் ஈடுபடுவார்களானால், நம்முடைய மாநில அரசு அதைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறோம், 75 டன் உற்பத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் அந்தக் குடியானவர்களுக்கு தான்யமாக இருந்தாலும் சரி, பருத்தியாக இருந்தாலும் சரி, மற்ற தானியங்களாக இருந்தாலும் சரி, சரியான விலை கொடுக்கிறோமா என்பது கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. காலம் எல்லாம் அவர்கள் பாடுபட்டு கொண்டு வரக்கூடிய பொருள்களை நடுத்தட்டுக் காரர்கள் மறைமுகமாக எடுத்துக்கொண்டு போகும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நான் நெல்லை விற்போது ரூ. 12-க்கு விற்பேன். இன்று ரூ. 21 ஒரு கலத்திற்கு விற்கிறது. ரூ. 9 தான் வித்தியாசம் என்று சொன்னால், இதிலே எவ்வளவு ஏமாற்று இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் ஏழை எளிய விவசாயிகளும், அதை வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களும் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் என்று சொல்லி, இதைத் தடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்

[மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

[1971 சூலை 24]

கிறேன். குறிப்பாக, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பெரிய அளவுக்கு இன்றைக்கு நடவு காலத்தில் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த சமயத்தில் மறு விவசாயக் கடன் வழங்கி அரசு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களை இன்னும் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கும் விஷயம் என்னவென்றால், விவசாயக் குடியானவர்களுக்கு குடியிருக்க வசதி கிடையாது. குறிப்பாக நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்வது நீலகிரி மாவட்டத்தில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருக்க வசதி கிடையாது. நிலச் சொந்தக் காரர்கள் மிகவும் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் பிழைப் பதற்காகக் கூட வயல்கள் கிடைக்கவில்லை. இதைப்பற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு முறை சாகுபடி என்று சொல்லிவிட்டாலும்கூட, சிறு நிலச்சொந்தக்காரர்களைச் சேர்த்து பிளாக் வைத்து இருக்கும் நிலையை ஏற்படுத்தி சாகுபடி செய்ய வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் சாகுபடி செய்யக்கூடிய முறையில் விவசாய இலாகா அவர்களுக்குள் ஒரு ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தரிசு நிலங்கள் கொடுப்பதில் புகார் ஏராளமாக வருகிறது. அவற்றை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு அனுப்பி வைக்கிறேன். நிலம் இல்லாதவர் களுக்கு நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, நான் சொன்ன ஆலோசனைகளை, கருத்துக்களை விவசாய இலாகா பெரும் அளவில் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விவசாயத் திலே மாபெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று பாரதி சொன்னானே, இனிய பொழில்கள், நெடிய வயல்கள் எண்ணரும் பெரும் நாடு, கணியும் கிழங்கும் தான்ய வகையும் தணக்கின்றித் தரும் நாடு என்று பெரிய மாபெரும் புரட்சியை நடத்திக் காட்டக்கூடிய அளவில் முனைப்பாக நின்று அதை நிறைவேற்றவேண்டியது நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கையில் இருக்கிறது என்று எடுத்து கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பெ. மலைச்சாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

நல்ல பயிற்சியும், திறமையும் ஒருங்கே இணையப் பெற்ற நம்முடைய அமைச்சர், உள்ள நிலைகளை உன்னிப்பாக ஆராய்ந்து பார்த்து, இந்த மானியக் கோரிக்கையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தமிழக அரசின் தீவிர விவசாயச் சாகுபடித் திட்டம் பல நன்மைகளை மக்களுக்கு அளித்துவருகிறது. இதே நேரத்தில், 1967-க்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டில் நிலை என்ன, எப்படியிருந்தது என்பதை நாம் சற்று நினைவுபடுத்தியாக வேண்டும். பிண்ணாக்கைத் தின்னு என்று சொன்னதும், பருத்திக் கொட்டை மாட்டுக்கு இல்லை, மனிதனுக்கு என்று சொன்னதும், கற்றாழை மனிதன் வயிற்றுக்கு என்று சொன்னதுமான காலம் அது. அப்படிச் சொன்னவர்கள் அவைகளைத் தின்கின்ற காளைமாட்டுச்

1971 சூலை 24] [திரு. பெ. மலேச்சாமி]

சின்னத்தையே நீதிமன்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். செந்நெல் வயல்கள், செழுங்கரும்புத் தோட்டங்கள், தின்னக் கனிகள், தெவிட்டாப் பயன் மரங்கள் என்ற அளவில் தமிழக வேளாண்மைத் துறை நிலைமைகளைத் தீவிரமாக உருவாக்கி வருகிறது. பேரறிஞர் பரஞாந்தர் ஷா சொன்னார், மனிதன் தேவைப்பட்டதைத் தின்பான், மிருகம் கிடைத்ததைத் தின்னும் என்று. காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில், மனிதன் கிடைத்ததைத் தின்ன வேண்டும் என்ற நிலை இருந்தது. முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகுதான் எந்த நேரத்தில் என்ன தேவை என்பதைக் கண்டு உணவு வகைகளில் தேவைப்பட்டதை உண்ணும் அளவுக்கு முன்னேற்றமான, சீரிய முறையில் பணிகளை அரசாங்கம் செய்து வருகிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்தாகவேண்டும்.

சூறிப்பாக, 1971-72-ல் நெல் மட்டும் 50 லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சிறு தானியங்களைப் பொறுத்தவரையில், 4 லட்சம் ஏக்கரில் தமிழக அரசு பயன் பெற இருக்கிறது. கம்பு, எச்.பி. 3 என்ற வகையை 5 லட்சம் ஏக்கரில் தமிழகத்தில் பயிரிட அருமையான திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். பலபேசு பயிர்களை 13 லட்சம் ஏக்கரில் தீவிரமான முறையில் பயிரிட திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. சிறு உழவர்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் மிகவும் போற்றத்தக்க ஒன்று. அந்த அந்தப் பகுதியில் நஞ்சையாக இருந்தால், 2, 3 ஏக்கர் இருந்தாலும், புஞ்சை 5 ஏக்கராக இருந்தால், அப்படிப்பட்ட சிறு விவசாயிகளுக்கு திட்டம் இருக்கிறது. இது அமுதசுரபி போல் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை தமிழக மக்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

அதேபோல, வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில் சில சீர்திருத்தங்களை அமைச்சர் நிச்சயமாகச் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். மக்களும் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறார்கள். விவசாயக் கிணறு வெட்டுவது தேவை என்றால், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் அரசாங்கக் கடன் பெற்று கிணறு வெட்டுகிறார்கள். பாவம், வெட்டிய பிறகு தண்ணீர் வருவதற்குப் பதில், பாறைதான் கிடைக்கிறது. ரூ. 15, 20 ஆயிரம் என்று செலவு செய்து கிணறு வெட்டினால் பாறைதான் கிடைக்கிறது. அப்படிப் பாறை வருவதால், அவனுக்கும் பயன் இல்லை, அரசாங்கத்திற்கும் பயன் இல்லை. ஆகவே, கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், கலந்து பேசி, இந்த விவசாயக் கிணறுகளை அரசாங்கமே வெட்டிக் கொடுக்க பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும். நல்ல தண்ணீர் வருகிறது என்றால், அப்பொழுது அதை விவசாயியிடம் கொடுத்து, கடன் தொகை கொடுத்ததை அவனிடமிருந்து திரும்பப் பெற வேண்டும். தண்ணீர் வராவிட்டால், அதற்கான செலவை சர்க்காரே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், விவசாயியிடமிருந்து வாங்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட சீரிய முறையை வகுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் புஞ்சை நிலங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், பாறை அதிகமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து, தமிழகம்

[திரு. பெ. மலைச்சாமி]

1971 சூலை 24]

முழுவதிலும் கிணறுகள் வெட்டுவதை அரசாங்கமே செய்து விட்டு, பின்னால் விவசாயிகளிடமிருந்து பணம் பெற்றுக் கொள்வது என்கிற நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

பயிர் பாதுகாப்பு பொறுத்தவரையில், மனிதனுக்கு எத்தனையோ மருந்தகங்கள் இருக்கின்றன. மாவட்டத் தலைநகரத்தில் தலைமை மருந்தகம் இருக்கிறது. இன்னும் பெரிய பெரிய தலைமை இடங்களில் மனிதனுக்கு மருந்தகங்கள் உருவாக்கியிருக்கிறோம். யாராவது ஒருவனுக்கு காலரா என்றால், உடனே வான் வருகிறது, மருத்துவர்களும், மற்ற அதிகாரிகளும் வருகிறார்கள். ஆனால் அதேமாதிரி ஒரு இடத்தில் வயலில் பயிருக்கு நோய்கண்டது என்றால், பயிருக்கு மருத்துவ மனை என்று எங்கும் கிடையாது. இதையெல்லாம் சிந்தித்துப்பார்த்து, ஆவன செய்தாக வேண்டும். மருத்துவ மனைகளை பயிர்களுக்கும் அமைக்க வேண்டும். ஒன்றிய டெப்போக்களில், அதிகாரிகள் இருப்பது மட்டும் போதாது. பயிர் மருத்துவ மனை என்ற பெயரில் தமிழகம் முழுவதும் எங்கு பார்த்தாலும், பயிர்களைப் பாதுகாக்க மருத்துவ மனைகளைத் திறக்க வேண்டும், நிச்சயமாக இவற்றை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒன்றைமட்டும் சொல்லி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். கேரளாவைப் பொறுத்தவரையில், என்ஜினியரிங் செக்ஷன் இரண்டு ஜாயின்ட் டைரக்டர்களைக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கே இருக்கும் டெபுடி டைரக்டர் பதவியை அப்கிரேட் செய்து, ஜாயின்ட் டைரக்டர் என்று மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதி மேலூரில் போஸ் கலப்பை தொழிற்சாலை விவசாயிகளுக்கு நல்ல கலப்பைகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கிறது. ஒரே கலப்பையில் இரண்டு கொழுக்களை வைத்து உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை உருவாக்கும் இதர கருவிகளையும் விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலையில் வாங்கித் தர அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. மூ. மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

கடந்த இரண்டு வருஷ காலமாக, என்னுடைய பகுதியில் விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, செயல்படுத்தப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டுவருகின்றன. குறிப்பாக, 12 லட்ச ரூபாயில் 3 ஏரிகளைப் புதியதாக சீர்ப்படுத்தியும், 9 ஏரிகளை 7 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஆழப்படுத்தியும், 25 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்தும், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் கொடுத்தும், விவசாயக் கடன்களை தள்ளிவைக்க உதவி செய்தும், இப்படிப்பட்ட காரியங்களை நம்முடைய அரசு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆகவே, கழக அரசுக்கு நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1971 சூலை 24 [திரு. மூ. மாரிமுத்து]

வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் பல திட்டங்களைத் தீட்டி, அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நல்லமுறையில் செயல்படுத்தியும் வந்திருக்கிறார்கள். பலபோக பயிர், மலைப்பகுதி மேம்பாடு, சிறு உழவர் மேம்பாடு, பருத்தி மேம்பாடு, பழ உற்பத்தி இப்படி பல திட்டங்கள் உருவாக்கி நல்ல முறையில் செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். புல்தோசர் போன்ற இயந்திரங்களை வாங்குவதிலும் தீவிர கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. இவற்றிலெல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு, தீவிர கவனம் செலுத்துவது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இவை எல்லாம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யப் பேருதவியாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்தத் திட்டங்களை அமுல்படுத்தும்போது, அப்போதைக்கப்போது அனுமதிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பாக செயலாளர், துறையில் வருகின்ற திட்டங்களை விரைவில் அனுமதி கொடுக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கு பேசிய அமைச்சர் அவர்கள்கூட பருத்தி அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக 66 லட்சம் ரூபாய் மத்திய அரசாங்கம் ஸசலவழிக்க அனுமதி கொடுத்திருக்கிறது என்று கூறினார்கள். அந்தத் திட்டத்தை விரைவிலேயே மாநில அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்து, அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம், நல்ல விதை போன்றவைகளைக் கொடுத்து, நல்லவிதத்திலே இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோல் கடலை அருவிருத்தித் திட்டத்திலேயும் 85 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் உருவாக்கியிருக்கிறது. அந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே பயன்படும் அளவிலே இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோன்று “பயறு வகைகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்” கீழ், விதைப் பெருக்கத்திற்காக விதை பெருக்கும் திட்டத்தில் சுமார் 35 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேலே ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களுக்கு எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்து, விரைவிலே விவசாயிகளுக்கு அதன் பலன் கிடைக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று, நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் நமது அரசாங்கம் இதிலே நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறது என்பதற்கு உதாரணம், 1967-68-லே நமது உணவு உற்பத்தி 53 லட்சம் டன்னாக இருந்தது, 1970-71-லே 70 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம், பருவ மழை காலாகாலத்திலே பெய்து வந்தாலும், இந்தத் துறையிலே பணி புரியக் கூடியவர்கள் நல்ல பொறுக்கு விதைகளையும், உரங்களையும், பூச்சிக்கொல்லி மருந்து போன்றவைகளையும் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்திலே கொடுத்து, அவர்களுக்கு நல்லமுறையிலே ஒத்துழைப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான்.

[திரு. மூ. மாரிமுத்து]

[1971 துலை 24]

குறிப்பாக, இந்தத் துறையிலே இருக்கின்ற இயக்குநர், டெபுடி டைரக்டர், மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகள், விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள், கம்போஸ்ட் இன்ஸ்பெக்டர், விவசாய உதவியாளர்கள், மேஸ்திரி போன்றவர்கள் நல்லமுறையிலே ஒத்துழைப்பு கொடுத்ததால்தான் இன்றைக்கு உணவுப் பற்றாக்குறை நீங்கி, இதிலே நாம் தன்னிறைவு பெரும் நிலைமையினை கண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்ட உதவிகளை எல்லாம் கொடுத்து ஒத்துழைத்த அரசு அதிகாரிகளுக்கு எனது பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். மேலும், மேலும் அப்பேர்ப்பட்ட அதிகாரிகள் நல்ல ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயத்திலே பட்டம் பெற்ற பட்டதாரிகள் தங்களுக்கும் கெஜட் பதிவு வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது நியாயமான கோரிக்கைதான். எனவே, மற்ற துறைகளிலே இருக்கும் பட்டதாரிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் கெஜட் பதிவு போன்ற சலுகைகளை இதிலே இருக்கின்ற பட்டதாரிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதேபோன்று, பதவி உயர்வு பெற்ற விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளுக்கும், பட்டதாரிகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம் பாரபட்சமாக இருக்கிறது. அந்த நிலையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதின் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த வேளாண்மைத் துறையைப் பற்றி வள்ளுவர் பெருமான் சொல்லியிருக்கிறார்,

“சுழன்றும் ஏர்ப் பின்ன துலகம் அதனல்
உழந்தும் உழவே தலை”

என்று கூறியதுபோல் நமது கழக அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற நேரத்திலிருந்து இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தங்களுடைய விவசாயத்தை என்னென்ன வகையில் பெருக்கினால் இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற மக்களின் அவதி தீரும் என்ற நோக்கத்தை மனதில் கொண்டு, படிப்படியாக தான் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியால் இன்றைய தினம் அதிகப்படியான அளவில் உணவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கின்றது. இவ்வாறு பெருக்கப் பட்ட உணவு உற்பத்தி இந்த ஆண்டு 70 லட்சம் டன்னாக உயர்ந்திருக்கிறது என்றால், இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட நல்ல முயற்சிகளை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதேபோல், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நல்ல முறையிலே பயிர் செய்வதற்கு, அவர்கள் கையிலே பணம் இல்லாதபோது, அவர்களுக்கு பணத்தைக் கொடுத்து உதவுவதற்காக கூட்டுறவு

[1971 சூலை 24 [திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதின்]

வங்கிகள் ஏற்படுத்தி அத்தகைய பண வசதியை உடனுக்குடன் செய்ததற்காக, இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். மற்றும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நிலங்களுக்குப் பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் குறைந்த விலையில் கொடுக்கப்பட்டுவந்தது. ஆனால், தற்பொழுது அது நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அதைக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹெலிகாப்டர்மூலம் மருந்துகள் அடிக்கப் படுகின்றன. அப்படி மருந்துகள் அடிப்பதற்கு 5 ரூபாய் பணம் வசூல் செய்யப்படுகிறது என்று வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், எங்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே மருந்து அடிக்க 10 ரூபாய்வரை பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. அந்த 10 ரூபாய் வசூலிப்பது, தனியாக ஒரு நபர் மருந்து அடித்தால் ஆகும் செலவைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. எனவே, அந்தத் தொகையை குறைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாக வேண்டியது தண்ணீர். அந்தத் தண்ணீரானது சில நேரங்களில் எங்களுடைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே சரியான நேரத்திலே கிடைப்பதில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் அது ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதி திறக்கப்பட்டுவந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டு 10, 12 நாட்கள் கழித்துத் திறக்கப்பட்டது. இப்படித் திறக்கப்பட்டதால் அங்கு வாழ்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குப் பல இன்னல்கள் ஏற்பட்டு, அவர்களுடைய பயிர்கள் எல்லாம் பாழாகும் நிலை ஆகிவிடும். எனவே, தண்ணீர் குறித்த நேரத்திலே விடுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, அமைச்சர் அவர்கள் நகர்ப்புறங்களிலே உள்ள நிலங்கள் எல்லாம் அதிகமாக விவசாயம் செய்யப்படாத நிலைமையிலே இருக்கின்றன என்றார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே, விவசாயம் செய்யப்படாத நிலைமை இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், அங்கே பல நீர்த்தேக்கங்கள் இல்லாததால்தான். அவ்வாறு இருக்கும் பகுதியில், நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்ட இந்த அரசு முன்வர வேண்டும். எங்கள் பகுதியிலே “களக்காட்டு மலை” உள்ளது. அதற்கு அருகாமையிலே ஓடும் ஆற்றிலே ஒரு அணையைக் கட்டினால், அது 7,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்குச் சாகுபடி செய்ய உதவும் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குகின்ற நேரத்தில், அந்த உணவு உற்பத்தியைச் செய்கின்ற விவசாயிக்கு வருமானம் மிக குறைவாக இருக்கிறது. ஒரு விவசாயி ஒரு ஏக்கர் பயிர் செய்ய, 250 ரூபாய் என்னுடைய பகுதியிலே செலவாகிறது. ஆனால், அதிலே இருந்துவருகிற வருமானமோ 450 ரூபாய். எனவே, இலாபம் 200 ரூபாய்தான் 6 மாதத்திற்குப் பயிர் செய்கின்றவர்களுக்கு கிடைக்கின்றது. எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு முயற்சி செய்கிறதோ, அதிலே அக்கறை கொண்டிருக்கிறதோ, அதே போன்று விவசாயிகளின் நிலையையும் உயர்த்து

[திரு. எஸ். முகமது கோதர் முகைதின்] 1971 சூலை 24]

வதற்கு நம்முடைய அரசு நல்ல முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனவே, விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையை உயர்த்த வேண்டும் இந்த அரசு, அல்லது அவர்கள் விவசாயத்திற்காக வாங்குகின்ற மற்றப் பொருள்களின் விலையைக் குறைத்தாக வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான், விவசாயிகள் விவசாயத்திலே அக்கறை காட்டுவார்கள். இந்த மாநிலம் விவசாயத்துறையிலே உபரி மாநிலமாகவே இருந்து, விவசாயப் பொருட்களை மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லி, எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1971-72-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத் துறை மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நம்முடைய நாடு உணவுப் பற்றாக்குறையில் இருந்தது. ஆனால் அந்த நிலை மாறி, உணவு அதிகமாக உற்பத்தியாகும் நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. 1968-69-ல் 51.05 லட்சம் டன்கள், 1970-71-ல் 67 லட்சம் டன்கள் உற்பத்தியாகி, 1971-72-ல் 73 லட்சம் டன்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகிறதென்று அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படுவது பாராட்டக் கூடியதொன்றாகும். பஞ்சாபும், தமிழகமும் தான் இந்தியாவிலேயே நல்ல விதமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறதென்று பாராட்டப்படுகிறது. சமீபத்தில் அமெரிக்காவிலிருந்து வெளி வந்துள்ள "லேண்ட் கிராஸ்ட் காலேஜ்" பத்திரிக்கையில் நிலத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஆறு காரணங்களைக் கூறியிருக்கிறது என்று அந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் முன்னேற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று நான் ஆசைப் படுகிறேன். அதுவும் நம்முடைய மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மை செய்கின்ற குடும்பத்திலிருந்து, அந்தத் தொழிலையே செய்கின்றவராக இருக்கிறார். அவருடைய முயற்சி பாராட்டத்தக்கதொன்றாகும். ஆனால் அவருடைய நிலையைப் பார்க்கின்றபோது மிகவும் பரிதாபகரமாகவிருக்கிறது.

நல்ல சமையல் செய்யக்கூடிய மருமகளாக இருந்தாலும், சமையல் கலையிலே தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாலும், சமையலுக்கு வேண்டிய பண்டங்கள் அனைத்தும், அரிசி மாமியாரிடமும், பருப்பு நார்த்தனாரிடமும், இப்படியாக ஒவ்வொரு பொருளும் ஒவ்வொரு வரிடமும் இருந்தால், அந்தப் பெண் நல்ல சமையல் செய்ய முடியாத நிலை இருப்பதைப்போல், அக்கிரகல்சரல் டிபார்ட்மெண்டைப் பொறுத்தவரையில் பல கூறுகளாகப் பிரிந்திருக்கிறது. அக்கிரகல்சரல் இன்ஜினீயரிங் என்றால், அதற்கு ஒருவரிடம் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. இர்ரிகேஷன் என்றால் இன்னொருவரிடம், அனிமல் ஹஸ்பண்டரி என்றால், அதற்கு இன்னொருவரிடம் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் தக்கபடி பணியாற்ற வேண்டுமானால், இந்த இலாகாக்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு

1971 துலை 24]

[திரு. கோவை செழியன்]

ஒருவரின் கீழே வந்து இயங்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் வெற்றி கரமாக இந்த இலாகா நடைபெறுமென்பதை எனது கருத்தாகச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் அக்கிரகஸ்கரல் இன்ஜினீரிங் விங்க் இன்னும் பலப்படுத்தப்படவேண்டும். பஞ்சாபிலே இருப் பதுபோல் மற்றுமுள்ள வெளிநாடுகளில், யு.எஸ்.ஏ., ஐப்பான் போன்ற நாடுகளில் இருப்பதுபோன்று தமிழ்நாட்டு அக்கிரகஸ்கரல் இன்ஜினீரிங்கை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இந்த இலாகாவிற்கு ஒரு சிப் இன்ஜினீயர் போட்டு அவர் கீழ் இயங்கச் செய்ய வேண்டும். அவருக்குக் கீழ் இன்னும் அதிகமாக சூப்பிரெண்டெண்டிங் இன்ஜினீயர்கள், அஸிஸ்டெண்ட் இன்ஜினீயர்கள் போட்டால்தான், அந்தக் காரியம் ஒழுங்காக நடைபெறுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் சாயில் ரிசர்ச் லேபரேட்டரிஸ் 11 இருக்கின்றன. அது போதாது. இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். மொபைல் டெஸ்டிங்க் யூனிட் என்று ஒவ்வொரு ரெவின்யூ டிவிஷனுக்கு ஒரு ரிசர்ச் லேபரேட்டரி இருந்தால், நிலத்தினுடைய தன்மையைப் புரிந்து கொள்ளலாம். பிளான்ட் புட் என்று சொல்லி பாஸ்பரஸ், நைட்ரஜன், பொட்டாசியம் ஆகிய இப்படிப்பட்ட சத்துக்கள் மண்ணிலிருக்கிறது. எந்தெந்த மண்ணில் எவ்வளவு இருக்கிறதென் பதைக் கண்டுபிடித்து என்னென்ன தானியங்களை அதிலே உற்பத்தி செய்யலாம் என்று அறிவுறை விவசாயிகளுக்கு வழங்கினால் நல்லதாகவிருக்கும். அதற்கு இப்படிப்பட்ட லேபரிட்டரிஸ் தேவைப்படு கின்றன.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு பலவிடங்களில் இருக்கிறது. இப்பொழுது காவிரித் தண்ணீருக்கும் ஆபத்து வரும்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கோலாப்பரேடிஸ் இர்ரிகேஷன் பம்பிங்க் செட்டுகள் பல இடங்களிலும் அமைக்க வேண்டும். ஐம்பது ஏக்கராவுக்குக் குறை வாக இருக்கிறவர்களை ஒன்று சேர்த்து அந்த சொசைடி மூலமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் நிச்சயமாகத் தண்ணீர்ப் பிரச்சினை தீரும். இன்றைய தினம் ஒரு குடியானவன் ஒரு ஐம்பது அடி தோண்டினால் இன்னொருவன் 60 அடி தோண்டி, இப்படியாகப் போட்டா போட்டி போட்டுக்கொண்டு இருவருக்குமே தண்ணீர் இல்லாமல் போகிறது. ஆகவேதான் அமெரிக்கா போன்ற நாடு களில் தனிச் சட்டங்களை அமைத்து இப்படிச் செய்யக்கூடாதென்று ஒழுங்கு முறைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் கிடைக் கின்ற தண்ணீரைக்கூடச் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. நிறைய வீண் செய்கின்றார்கள். இப்பொழுது உபயோகிக்கின்ற தண்ணீரில் ஏறத்தாழ 40 விழுக்காடு தேவையில்லாமல் இருக்கிறது. அதை ஒழுங்குபடுத்தினால் இன்னும் பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங் களுக்குப் பாசனத் தண்ணீர் கிடைக்கும். இந்தத் தண்ணீர் சப்ளை முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கையாகும்.

[திரு. கோவை செழியன்] [1971 சூலை 24]

பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் பசுமைப் புரட்சி வெற்றிகரமாக நடைபெறவேண்டுமானால், தண்ணீர்ப் பிரச்சினை மிக முக்கியமானது. மண்ணுக்கடியிலிருக்கின்ற தண்ணீரைக் கொண்டு வருவது மட்டுமல்ல, இருக்கின்ற தண்ணீரை எப்படி உபயோகிக்க வேண்டுமென்பதும் முக்கியமானது.

ஸ்பிரிங்கிளிங் மெத்தேட், டிராக்டர்ஸ், ஸ்ப்ரேயர்ஸ் போன்ற வற்றை ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் நிறையக் கொடுத்து, அதன்மூலம் விவசாயிகள் பயன் பெறச் செய்ய வேண்டும். உலக பாங்கியிலிருந்து கிடைத்த ஐம்பது லட்சம் ரூபாயையும் இதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

அடுத்தபடியாக அக்ரிகல்கரல் யுனிவர்சிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பல ஆராய்ச்சிகளெல்லாம் செய்கின்றார்கள். இன்றைய தினம் மஞ்சளுக்கும், சேனைக்கிழங்கிற்கும் நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்யப்படவில்லை. கரும்புக்கு செஸ் போடப்பட்டு அதன்மூலம் இரண்டு கோடியிலிருந்து மூன்று கோடிவரை கிடைக்கிறது. அந்தப் பணத்தில் முப்பது லட்சம் ரூபாய்தான் அதன் இம்ப்ரூவ்மெண்டுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது போதாது, அந்தப் பணம் பூராவையும் இதற்குச் செலவு செய்ய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து பனா எக்ஸ்போர்ட் விஷயமாக.....(மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாடு விவசாய நாடு, விவசாயத்தையே நம்பி வாழும் நாடு, நம்முடைய பொருளாதாரம் விவசாயத்தையே நம்பியிருக்கின்ற காரணத்தால், விவசாயம் மேல் நிலைக்கு வந்தால்தான் இந்த நாட்டினுடைய பொருளாதாரம் முன்னேறும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். விவசாய உற்பத்தி ஓரளவுக்குப் பெருகியிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளின் உற்பத்திச் செலவுக்குத் தகுந்தமாதிரி வருமானம் கிடைக்கவில்லை என்பதாக ஒரு பக்கம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், வாங்குகிறவர்கள் தங்களால் வாங்குகின்ற பொருளுக்கு விலை கொடுக்க முடியவில்லையே, பொருள்களின் விலை ஏறிவிட்டதே என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முரண்பாடான நிலைமையை மாற்ற வேண்டியது அவசியம்.

ஜனப்பெருக்கத்திற்கு ஏற்றவாறாக, வாங்குகிறவர்கள் சக்திக்கு ஏற்றவாறாக உற்பத்தி பெருக வேண்டியது மிக அவசியம். அதே போல் விவசாய உற்பத்திக்கும் பெரும் செலவு இருக்கிறது. அதுவும் குறைக்கப்பட வேண்டியது மிக, மிக அவசியமாகும்.

[1971 ஜூலை 24]

[திரு. என். டென்னிஸ்]

இன்று உரத்திற்காகவும், விதைக்காகவும், விவசாயக் கருவி களுக்காகவும், விவசாயத் தொழிலுக்குக் கூலி கொடுக்கவும், மாட்டுத் தீனிக்காகவும் ஏராளமாகச் செலவு ஏற்படுகிறது. அந்தச் செலவு குறைக்கப்பட வேண்டியது மிக அவசியம். ஆகையினால் விதை, உரம், விவசாயக் கருவிகள் போன்றவற்றை அரசாங்கம் மானிய விலையில் கடனாக வட்டியின்றிக் கொடுத்தால் அது உதவி யாக இருக்கும். அப்போதுதான் உற்பத்தியாக்குகிற செலவு குறையும். வாங்குகிறவர்களும் சாதாரண விலைக்கு வாங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கும் உற்பத்தி செய்ய உற்சாகம் ஏற்படும். அரசாங்கம் இவ்விதமாக உற்பத்திப் பெருக் கத்தின் அடிப்படையில் விலையை நிர்ணயித்துக் கொள்ளலாம்.

விவசாயத்திற்குக் கடனாகவும், மானியமாகவும் பெரும் தொகை செலவிடப்படுகிறது. உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு இத்தொகைகள் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால் பூரணமாக இதன் பயனை விவசாயிகள் அடையவில்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பூரணமாக விவசாயிகள் இதன் பயனை அடையக்கூடிய வகையில் இதைக் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய, நடுத்தர, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். பரவலாக விவசாயிகள் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங் களினால்தான் அதிகம் பயன் அடைகிறார்கள். ஆகவே அங்கங்கே உள்ள குளங்கள் செப்பணிப்பட வேண்டும். ஸ்லுயிஸ் மடைகள் பராமரிக்கப்படவேண்டும்.

விவசாயத்திற்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதில் காலதாமதமாகிறது. அது தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

விவசாயத்திற்கு உரம் மிக அவசியமானது. அதிக அளவில் உரம் உற்பத்தி செய்யப்படுவதும், சரியான முறையில் விநியோகிக் கப்படுவதும் அவசியமாகும்.

விவசாயக் கருவிகள் குறைந்த விலையில் கிடைக்க விவசாயக் கருவிகளுக்கு விதிக்கப்படுகிற வரிக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும். புதுமுறை விவசாயத் திட்டம்பற்றி சினிமாப் படங்கள்மூலம் விவசாயிகளுக்கு விளம்பரப்படுத்தவேண்டும். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள், கிராம சேவக்குகள் மூலமாக நல்லமுறை யில் விளம்பரம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும். கன்னியாகுமரியில் ஒரு பழ ஆராய்ச்சி நிலையம் இருந்தது. அது தற்போது பழப்பண்ணையாக மாற்றப்பட்டிருக் கிறது. ஆண்டின் எல்லாக் காலத்திலும் மாம்பழம் இங்குதான் கிடைக்கும். மீண்டும் அதைப் பழ ஆராய்ச்சி நிலையமாகவே ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1971 துலை 24]

* திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைமுன் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1968-69-ல் தமிழகத்தின் மொத்த உணவு தானிய உற்பத்தி 51.05 லட்சம்தான். அந்த நிலைமையை மாற்றி 1970-71-ல் நெல் உற்பத்தி மட்டும் 53.03 லட்சம் டன் என்ற அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, தமிழகம் உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு பெறவும், உபரி இருப்பு வைத்துக்கொள்ளவும் சிறப்பாகப் பணியாற்றியுள்ள மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்தத் துறையில் உள்ள ஏனையப் பெருமக்களுக்கும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசுத்துறையைப் பொறுத்தமட்டிலும் இதற்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சிபோலில்லாமல் ரசாயன உரங்களை விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நேரங்களில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் கிடைக்காதிருந்த அவல நிலையை நீக்கியிருக்கிறார்கள். மேம்படுத்தப்பட்ட விதைகள் அங்கங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிறப்பாக விமானம்மூலம் பூச்சி மருந்து தெளித்து இருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இன்னமும் ஆடுதுறை 27, ஐ.ஆர். 8, நமது மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் பெயரைக் கொண்ட சுருணை ஆகிய சிறப்பு விதைகளை எல்லாம் ஆராய்ச்சிமூலம் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் பாராட்டத்தக்கவையாகும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்த மாவட்ட உறுப்பினர் என்ற முறையில் நான் சுருக்கமாகச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் பயிர்கள் வளர்ந்து குவிந்திருக்கிற நிலையில் வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் பாதிக்கப் படுகிற நிலை ஆண்டுதோறும் இருந்து வருகிறது. ஆகவே அந்தக் காரணத்தினால் குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குப் பயிர் பாதுகாப்புத்திட்டத்தை மத்திய அரசைக் கலந்துகொண்டு நம் அரசு உருவாக்கித்தரவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போதே பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்பதாகக் கூப்பறுதித் திட்டத்தைச் சொல்கிறாரா?

திரு. என். கிட்டப்பா : மன்னிக்கவும். நான் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைத்தான் சொன்னேன்.

அதேபோல இன்னும் நவீன முறைகளைக் கையாண்டு எலிகளினால் ஏற்படுகிற தொல்லைகளில் இருந்து அந்த மாவட்ட விவசாயிகளை அரசு பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாசன ஆதாரங்களில் சேதாரமற்ற முறையில் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தப் புதுமுறைகளைக் கையாளவேண்டும். ஏ கிளாஸ் சானல்

[1971 சூலை 24 [திரு. என். கிட்டப்பா]

என்று சொல்லப்படுகிற கால்வாய்களில் கூட இருபுறமும் சிமிண்டினால் கரை கட்டினால் தண்ணீர் சேதாரம் பெரும் அளவுக்குக் குறையும்.

பாசன வசதிகளைப் பொறுத்த மட்டில் எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் சுட்டிக் காட்டியதைப்போல—காவேரி, ஆற்றுக்கே பேராபத்து வந்திருக்கிற நிலையில்—கங்கையை காவேரியோடு இணைக்கிற திட்டம் மத்திய அரசோடு தீவிரமாகக் கலந்து பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும். இதற்குக் காலமாகும் என்ற காரணத்தினால் குறிப்பாக, ஆந்திர அரசாங்கத்தோடு பேசி கோதாவரி, கிருஷ்ணா காவேரியை இணைக்கும் திட்டத்தை மத்திய அரசு உருவாக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தை நெற்களஞ்சியம் என்பார்கள். “மாடு கட்டிப் போர் அடித்தால் மாளாது என்பதாக யானை கட்டிப் போராடித்தான்” அந்தக் கால சோழ வேந்தர்கள் என்பதாக தஞ்சை, திருச்சி மாவட்ட வளமையைச் சொல்வார்கள். அத்தகைய மாவட்டத்தில் விவசாய வளர்ச்சிக்காக ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த அரசுக்கு மனம் இரங்கவில்லை. நமது வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வகையில் உதவி புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவது உடனாயாக முடியாததாக இருந்தாலும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள பாலிடெக்னிகுகளில் விவசாயப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி, அங்கு பயில்கிற மாணவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.....

* திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்பதற்காக விவசாயத் திற்கு அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்து வருகிறது. ஆனால் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு என்ன என்ன மாதிரி செயல்படவேண்டும், என்ன என்ன விதைகளைப் போட வேண்டும், எத்தகைய உரத்தை வைக்கவேண்டும் என்று சொல் கிறார்களோ, அதுபோலவே விவசாயி செய்து, தண்ணீர் என்றால்— அதற்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை, அந்த டிபார்ட்மெண்டில் போய்க் கேளுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆக விவசாய இலாக்காவும், நீர்ப்பாசன இலாக்காவும் ஒன்றாக இணைந்தால்தான் விவசாயத்தை ஒழுங்காகச் செய்ய முடியும்.

கருக்கமாகச் சொல்லப்போனால், இப்போது—சிலிங் ஆக்ட்— நிலச்சட்டம் போட்டதன் காரணமாக நிலங்கள் எல்லாம் துண்டு துண்டாகப் பகிர்ந்ததன் காரணமாக ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள், முன்பெல்லாம் கிராமங்களில் 200 ஏக்கர், 300 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் இருப்பார்கள். தண்ணீர் வரவில்லையென்றால், கால்வாயை மராமத்து செய்வதற்கோ மற்ற ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கோ அதிகாரிகளைப் போய்ப்பார்த்து

[திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்] 1971 சூலை 24]

தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வதற்கோ தக்க முயற்சிகளை அவர்களே எடுத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கால் ஏக்கர், அரை ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தண்ணீர் வரவில்லை யென்றால், அது சம்பந்தமாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைப் போய்ப் பார்க்கவோ, மற்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவோ முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்போது மனு நீதி நாள் கொண்டாடப்படுகின்றபோது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கலந்து கொண்டால், இந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் சொல்லி, அவைகளைச் சமாளிப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தனியார் குளங்கள் பற்றியது. குளத்தின் பாசனம் பல பேர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் குளம் தனியாருக்கு இருக்கிறது. குளத்தினுடைய வருமானத்தைக் கொண்டு ஏதாவது கோயில்களுக்கான மண்டப்ப்படித் திருவிழா போன்ற காரியங்கள் செய்வதற்கு குத்தகைக்கு விட்டுவிடுகிறார்கள். குத்தகைக்கு எடுத்தவர் குளத்தின் ஆயக்கட்டுகளில் உள்ள விளைச்சலைக் கவனியாது குளத்தை அழித்து விடுகிறார்கள். இதனால் சில சமயங்களில் சில விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். கோடைக் காலங்களில் முன் கூட்டியே தேவையான தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்திருந்தால் நாற்றுப் பாவுதல் போன்ற மற்ற வேலைகள் செய்ய வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, தனியார் குளங்களையெல்லாம் அரசாங்கமே ஏற்று, நல்ல விதமாக மராமத்து செய்தால் விவசாயத்திற்குத் தேவையான தண்ணீரைப் பெருக்கிக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மானாவாரிக் குளங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றால் பாசனம் பெறக்கூடிய ஏக்கர்களையும் அந்தக் குளத்தின் ஆயக்கட்டுகளுக்குப் போதிய அளவு குளங்களில் தண்ணீர் பெருக்கி வைக்க முடியவில்லை. அதுமாதிரி குளங்களில் பயிர்களைப் பாது காக்கும் அளவில் குளங்களை ஆழப்படுத்தி விஸ்தாரப் படுத்துவது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பிட்ட சில இனம் கிராமங்களில் அரசாங்கத்தினால் செய்யக்கூடிய உரவசதி, கடன் வசதி, வீரிய வித்து வசதி போன்ற நல்ல காரியங்களை அங்குள்ள விவசாயிகள் பெற்று, பயன் அடைய முடியவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிணறு வெட்டுவதற்காக கடன் கொடுக்கிறார்கள். எத்தனை கிணறுகளுக்குக் கடன் கொடுத்தோம்? அவற்றில் எத்தனை கிணறுகள் வெட்டி முடிக்கப்பட்டன? எத்தனை கிணறுகளில் பாசன வசதி கிடைத்து பயிர் செய்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், கிணற்றின் தண்ணீர் கிணற்றுக்குள்ளேதான் இருக்கிறது. வெட்டிய கிணறு இன்னும் நல்ல முறையில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை முதல் தடவை, இரண்டாம் தடவை, மூன்றாம் தடவை என்று கொடுக்கிறோம். இதனால் விவசாயிகள் கிணறு வேலையைச் சரியாக முடிக்க முடியவில்லை. பிறகு யாரிடமாவது கடன் வாங்கி, அல்லது அடமானம் வைத்து கிணறு வேலையை பூர்த்தி செய்கிறார்கள். இடையில் கடன் தவணை வந்து

[1971 ஜூலை 24]

[திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்]

விடுவதால் பணம் கட்ட முடியாமல் அவர்கள் சிலசமயங்களில் நிலத்தையும் விற்றுவிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. தமிழகத்தில் யார் யாருக்கெல்லாம் கிணறு வெட்டுவதற்குப் பணம் கொடுத்தோம், யார் யார் கிணறு வெட்டினார்கள், யார் யார் பாசன வசதி கிடைத்து உற்பத்திச் செய்கிறார்கள், என்பதையெல்லாம் பார்த்தால், நிச்சயமாக பேர்பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் விவசாயம் செய்யவில்லை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கிணறு வெட்டுவதை அரசாங்கமே முழுப்பொறுப்பேற்று கிணற்றை வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப் பட்டார்)

திரு. அ. செ. குமாரசாமி: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையை முதற்கண் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கழக அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டதும், “பசுமைப் புரட்சித் திட்டம்” வகுத்து, விவசாயிகளுக்கு நீண்டகால, குறுகிய கால கடன் வசதிகளைச் செய்துகொடுத்து, உரவசதி, வீரிய வித்து வசதி போன்றவற்றையெல்லாம் அளித்ததன் பலனாக தமிழகம் உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்று, பிற மாநிலங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவில் இருக்கிறதென்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு ஊக்கத்தையும் நிரம்ப கடன் வசதிகளையும் செய்துகொடுத்ததன் பலன் இது. மேலும் விவசாயிகளுடைய பல்வேறு பிரச்சினைகளையும், தொல்லைகளையும் உணர்ந்துள்ள அரசு நீண்டகாலக் கடன் வசதிகளை இன்னும் அதிகப்படுத்தி, அது விரைவில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்விலே நல்ல வசதிகளை அடையக்கூடிய அளவிற்கு, விவசாயிகளின் நல்ல மதிப்பினை இந்த அரசு பெற்றிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவெண்ணைய் நல்லூரில் குறுகிய மலட்டாறு சுமார் பத்து கிராம விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது மலட்டாறு என்று சொன்னாலும் பல ஏரிகளின் கழிவுநீர் இங்கு வந்து சேருகின்றது. விவசாயிகள் தங்களுடைய விளைபொருள்களை ஆற்றைக் கடந்து எடுத்துச் செல்ல முடியாமல் மிகுந்த நஷ்டத்திற்கு விற்பனை செய்கிறார்கள். ஒரு மூட்டைக்கு ஒரு ரூபாய் என்ற அளவில் போக்குவரத்துச் செலவுக்காக என்று குறைத்துத் தான் வியாபாரிகள் அதை வாங்குகிறார்கள். கரும்பு டன் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் குறைத்துத்தான் வாங்கப்படுகிறது. ஆற்றைக் கடந்து எடுத்துச் செல்வது சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்தாவது அந்த ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கரும்பு உற்பத்தி நல்லபடியாக இருப்பதால் சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கு பாரி கம்பெனியார் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு, திருவெண்ணைய்நல்லூரினைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். பின்னர் இடவசதிகளையும், ரோடு வசதிகளையும், மற்ற வசதிகளையும் கருத்தில்கொண்டு, அங்கிருந்த

[திரு. அ. செ. குமாரசாமி]

1971 துலை 24]

சர்க்கரை ஆலையை நெல்விக்குப்பத்திற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். திருவெண்ணையநல்லூர்ப் பகுதி கரும்பு விவசாயிகள் நீண்ட தொலைவில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைக்கு, மிகுந்தச் செலவில் தங்களுடைய கரும்பை எடுத்துப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் கரும்பு பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, நான் வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம், திருவெண்ணைய நல்லூர் மலட்டாறு பாலம் கட்டித் தர வேண்டும், திருவெண்ணைய நல்லூரில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்பதேயாகும். இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளையும் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கருத்திலே கொண்டு, சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்களுடன் கலந்து, நல்ல முடிவளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, எனக்கு அதிகமான நேரம் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): இன்னும் 26 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் பேசுவதற்கு நான்கு நிமிடங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உங்களுக்கு ஐந்து நிமிடங்கள் தருகிறேன். ஐந்து நிமிடங்களில் பேச்சை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை அபிவிருத்திக்காக பல திட்டங்களைத் தீட்டி, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வகை செய்துள்ளோம். அதற்குச் சில முக்கியமான விஷயங்களைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக நீர்ப் பாசன வசதிகள், வீரிய வித்துக்கள், உரவசதி, நோய்த் தடுப்பு போன்றவை முக்கியமானவை. முதலாவதாக நீர்ப்பாசன வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் பெரிய திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கு இப்போது நமது மாநிலத்தில் வழி இல்லை. ஆகவே, பூமிக்கடியில் இருக்கிற தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரைவான திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, வழிவகைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிகமாகப் போனால் 5 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்க முடியும். பலர் கிணறு வேலையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கமே கண்மாய்களைப் பழுதுபார்க்க, கால்வாய்களைப் பழுதுபார்க்க செலவிடுவதுபோல பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவதற்காக, கூட்டுறவு மூலமாகவோ அல்லது அரசாங்கமோ செலவு செய்து கிணறுகளை வெட்டித் தர வேண்டும்.

வேளாண்மைக்குத் தண்ணீர்தான் மிகவும் முக்கியம். எவ்வளவு வீரிய விதையாயிருந்தாலும் தண்ணீர் வசதி இல்லையென்றால் விளைச்சல் இருக்காது. நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் கூறியதுபோல கடன் வசதிகளுக்காக கூட்டுறவு மூலமாகவோ, அரசாங்கத்தின் மூலமாகவோ ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் ஒரு ரேஷன் கார்டு மாதிரி ஒரு

[1971 தூலை 24]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அட்டையைக் கொடுத்து, அதில் நிலத்தின் சர்வே எண், விஸ்தீர்ணம் போன்றவற்றைக் குறித்து, கொடுத்த கடன், திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய தவணைகள் போன்றவற்றைக் குறித்து விவசாயிக்கு வேண்டிய கடனைக் கொடுக்க உதவிகளைச் செய்து, கடனைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இன்றைக்கு வீரிய விதை கொடுக்கப்படுகிறது. சில தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் பங்கீட்டு முறையை விட்டுவிடுவதால் கலப்பட மில்லாத விதை கிடைக்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கமே நேரடியாக இந்த இலாகாவின் மூலமாக, அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி, வீரிய விதைகளை உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நோய்த் தடுப்பு மருந்து பற்றியது. காலரா, வைசுரி போன்ற தொத்து நோய்களைத் தடுப்பதற்காக அரசாங்கம் எப்படி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறதோ அப்படியே பயிர் களுக்கு நோய் வந்தாலும் அரசாங்கமே நோய்த் தடுப்பு மருந்து களைக் கொடுத்து, பயிர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும். நோய்த் தடுப்பு மருந்துகளை அரசாங்கமே இலவசமாக விநியோகிக்க வேண்டும். மேலும், நோய்த் தடுப்பு மருந்துகளைத் தெளிப்பதற்கு அரசாங்கமே வாலிபர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து, நோய்களைத் தடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். ஒருவர் தன்னுடைய வயலில் மருந்து தெளித்தால், அடுத்தவருடைய வயலிலும் மருந்து தெளிக்கப் பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒருவர் மருந்து தெளித்து, அடுத்தவர் வயலில் நோய் இருக்குமானால், முன்னவர் மருந்து தெளித்தும் பிரயோஜனம் இல்லை. ஒருவர் மருந்து தெளிக்கா விட்டாலும் அதனால் ஏகப்பட்ட நஷ்டங்கள் வருகின்றன. அறவே பலன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் தொத்து நோயைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதுபோல பயிர் நோயைத் தடுப்பதற்கும் அரசாங்கமே தடுப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது மின்வசதிகள் உடனடியாகக் கிடைப்பது கிடை யாது. பலவிதமான இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. அதோடு அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்தப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வது விவசாயிகளின்மேல் செய்கின்ற விஷப் பரீட்சையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே, அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடாது; வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் உயர்த்த சம்மதிக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். ஐ.ஆர். 8, கருணா, பாரதி போன்ற வீரிய விதைகளைப் போட்டு விவசாயிகள் என்னதான் உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும் கூட அவர்களுக்கு போதுமான வருமானம் கிடைப்பதில்லை. காரணம் உற்பத்தி செய்த உழைப்பாளருக்கு அந்த லாபம் கிடைப் பதில்லை; வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற சாதாரண மக்களுக்கும் அந்த லாபம் கிடைப்பதில்லை. இடையிலே இருக்கின்ற பெருத்த கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்ற ஏகபோகக்காரர்களுக்குத்தான் லாபம் கிடைக் கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1971 துலை 24]

நெல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நேரத்திலே ஒரு விலையாக இருக்கிறது. ஆனால் விற்பனை செய்யும் காலத்தில் வேறு விலையாக இருக்கிறது. அதேபோன்று பருத்தி, கடலை இவற்றை எடுத்துக்கொண்டாலும் பேர்பாதி விலைக்குக்கூட குறைந்த விலைதான் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கின்றது. உற்பத்தி செய்கின்ற நேரத்திலே இருக்கின்ற விலை பின்னாலே இருப்பதில்லை. இதனால் விவசாயிகள் என்னதான் உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும் அவர்கள் வருமானம் பெறமுடியாத நிலைமையில் கடன் சமை பெருகி அவர்கள் வாழ்க்கையில் மேம்பாடு காணமுடியாத நிலைமை இருப்பதால் அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்கக்கூடிய முறையில் அவர்கள் வாங்குகின்ற பொருள், உழைப்புச் செலவு, கூலி முதலியவற்றையெல்லாம் பார்த்து ஒரு நியாயமான விலையை நிர்ணயம் செய்து அரசாங்கமே ஸ்டேட்டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக வாங்கி, திரும்பவும் குறைந்த லாபத்தை வைத்து விற்கக்கூடிய முறையிலே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலமாகத் தான் நாட்டிற்கு பல நன்மைகள் கிடைக்க முடியும்.....(மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. வீ. சா. இளஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னாலே இந்த நாட்டிலே வேறு எந்தத் துறையிலேயும் எடுத்துக் கொண்ட அக்கறையைவிட அதிகமாக—நிரம்பிய அக்கறையை இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற விவசாயிகளால் காட்டியது. அதன் காரணமாக இந்த நாடு பூராவுமுள்ள விவசாயிகள், நல்ல எண்ணம் கொண்ட விவசாயிகள் உறுதுணையாக இருக்கின்ற நிலைமையில் அரசு எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளைச் சிறக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற அளவுக்கு அவர்கள் தங்களுடைய முழுத் திறமையையும் காட்டி உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். அதன் விளைவாக மற்றவர்கள் எல்லாம் பார்த்து பொருமைப்படத் தக்க அளவுக்கு இப்படியும் நடக்குமா என்று எண்ணிப் பெருமூச்சு விடத்தக்க அளவுக்கு விவசாயத் துறையிலே மாபெரும் முன்னேற்றத்தை எய்தி இருக்கிறோம்.

ஒரு காலத்திலே தமிழகம் சாப்பாட்டுக்கே வழியில்லாமல் போய்விடுமோ என்ற நிலை, ரொட்டிகளைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டு தெருவெல்லாம் நின்றுகொண்டிருந்த நிலைமை மாறி, தமிழகம் இன்றைய தினம் உணவுத் துறையிலே மிகப் பெரிய முன்னேற்றம் அடைந்து, அடுத்த மாநிலத்திற்கு நாங்கள் கொடுப்போம் என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு வளர்ந்து இருக்கின்ற நிலைமையில் தமிழக அரசுக்கும் விவசாயத் துறை அதிகாரிப் பெருமக்களுக்கும் இந்த நாடு பூராவிலும் உள்ளவர்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு உள்ளார்கள் என்பதைத் தெரிவித்து நேரம் குறைந்திருப்பதால் ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971 துலை 24]

[திரு. வீ. சா. இளஞ்செழியன்]

என்னுடைய பகுதியானது கிணறுகளை நம்பியும் மழையை நம்பியும் இருக்கின்ற பகுதியாகும். அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் எந்த மண்ணுக்கு எந்தப் பயிர் போடவேண்டும் என்பதைக்கூட இன்னும் தெரியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கடன் வாங்கிக் கொண்டு கிணறுகள் வெட்டுகின்றார்கள். அதுவும் புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலே கிணற்றுத் தண்ணீர் கிடைப்பதிலே கவலை இல்லை. ஆனால் அந்தத் தண்ணீருக்கும் விவசாயப் பொருளுக்கும் ஒத்துவராத காரணத்தினாலே குறைந்த பலனைத்தான் இன்றைக்கு அவர்கள் அடைகின்றார்கள். பெரிய அளவிலே விவசாயத்திலே உற்பத்தி செய்து கொண்டு இருக்கிறோம் என்று நாம் இன்றைக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றோம். ஆனால் எந்த விதை போடவேண்டும், எந்த மண் எந்த பயிருக்குப் பயன்படுகிறது என்று அவர்களுக்குத் தெரியாத காரணத்தினாலே குறைந்த பலனைத்தான் அடைகின்றார்கள். நம்முடைய அரசு அவர்களுக்கு எதைத் தெரிவித்தாலும் தெரிவிக்காவிட்டாலும் குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு எந்த மண்ணுக்கு எந்தப் பயிர், எந்த மண்ணுக்கு எந்த நெல், எந்த மண்ணுக்கு எந்தத் துவரை பயிர் செய்தால் நல்லது என்பதை, நிலத்தினுடைய தரத்தை யொட்டி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். இப்படிச் செய்ததால் இந்த வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் இன்னும் நான் கூறியதைப்போன்று விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச் சொன்னால் மிகப் பெரிய வெற்றி இந்தத் துறையிலே கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியிலே குடுமியான்மலை விவசாயப் பண்ணை இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணை ஆரம்பித்த நாளிலிருந்து பெரு லாபத்தைத்தான் பெற்றிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழக அரசு முதல்வர் பெயரால் ஒரு பயிர்பாதுகாப்பு ஆராய்ச்சி நிலையம் அங்கே ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்த பண்ணை லாபம் தரத்தக்க நிலையில் இருக்கின்றது. அங்கே அந்த ஆராய்ச்சி நிலையமும் இருக்கிறது. எனவே வரவிருக்கிற விவசாயக் கல்லூரியை அந்தப் பண்ணையிலே அமைக்கவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கு. அ. பொம்மன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மைத் துறை மானியத்திலே அதிக உறுப்பினர்கள் பங்குபெற இருக்கிறார்கள், அவர்கள் தங்கள் தொகுதி குறைகளைத் தெரிவித்தால் அவற்றுக்குப் பதில் தெரிவிப்பதாகச் சொன்னார்கள். கோவை நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள்.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): கோவை செழியன்தான் இருக்கிறார், கோவை நெடுஞ்செழியன் இல்லை.

1971 துலை 24]

திரு. கு. அ. பொம்மன் : கோவை செழியன்தான். இந்தத் துறை எப்படி இருக்கிறது என்றால் விவசாயத்துறை தனியாகவும் உணவுத்துறை தனியாகவும் இருக்கின்ற காரணத்தினால், பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. மேலேநாடுகளிலேயெல்லாம் கூட ஒன்றாகத்தான் இணைத்து வைத்திருக்கிறார்கள். நம் மத்திய சர்க்காரிலும் இரண்டும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுதான் இருக்கிறது. எனவே இரண்டையும் ஒன்றாக இணைத்தால் வேலைகளும் துரிதமாக நடைபெருகும் தன்னிறைவு பெற வாய்ப்பும் ஏற்படும் என்பதைப் வாய்ப்பாக இருக்கும்.

கனம் மொய்தின் அவர்கள் தம் பேச்சில், பூச்சிகொல்லி மருந்துகளைப்பற்றித் தெரிவித்தார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் கொடுத்துவந்தார்கள். அவைகள் பாதி விலையிலே கொடுக்கப்பட்டு வந்தது ஆனால் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பிருந்து முழு விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். எனவே மீண்டும் பாதி விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலைப்பகுதிகள் மேம்பாடுத் திட்டம் இந்தோ-ஜெர்மன் உதவியுடன் திட்டங்கள் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அது நடைமுறையிலுள்ளது. நீலகிரி ஜில்லாவிலே அங்கே நெல்போன்ற பயிர்கள் கிடையாது, உருளைக்கிழங்கைத் தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது. முட்டைக் கோஸ் போன்ற காய்கறிகள்தான் விளையும். அங்கே அதற்காக ஆராய்ச்சி செய்துவருகிறார்கள். அங்கே கோல்டன் நெமோடே, லேட் பிளேட் போன்ற வியாதிகள் இருந்து வருகின்றன. அதற்கு தஸனித் என்ற மருந்தைத் தெளிக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு ஒரு திட்டம் தயாரித்து அனுப்பியிருப்பதாக அமைச்சர் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தில் நீலகிரி, பழனி, ஜவ்வாதாமலை எல்லாம் ஒருங்கே சேர்த்துப் போட்டிருக்கிறது என்றால், அது வர வேற்கத்தக்க அம்சமாகும். அது மட்டுமல்ல, கூடலூர் பகுதிக்கும் ஜெர்மானியத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இஞ்சி, மஞ்சள், கமுகு, தென்னை இதுபோன்ற நாற்றுப் பண்ணைகள் அமைப்பது நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் அந்த தப்ப வெட்ப நிலை பொருத்தமாய் இருப்பதால் கமுகு, தென்னை போன்றவைகளுக்கு நல்ல வாய்ப்பிருக்கும்.

அதுமட்டுமல்ல, கூடலூர் தாலுக்காவில் என் தொகுதியில் ஏதோ சிலசில சமவெளிகளில் மட்டும் நெல் பயிராகின்றது. மேட்டுப்பாங்கான இடத்திலே ராகி போன்றவைகளை வைப்பதால், இந்த விவசாயங்களுக்கு மழையையே எதிர்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. எனவே ஆங்காங்கு உள்ள சிறு ஓடைகளின் பேரில் சிறுசிறு அணைகளாகக் கட்டினால், மழையில்லாத காலங்களில் நெல்லுக்கு நீர் பாய்ச்சப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அதிலும் கூடலூர் விவசாயத் தொழிலாளர் கூலியிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்

[1971 சூலை 24]

[திரு. கு. அ. பொம்மன்]

கொள்கிறேன். வேளாண்மைத் துறை இப்பொழுது இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருப்பதால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் விவசாயக் கல்லூரி சாத்தியமில்லை யென்றாலும் பாலிடெக்னிக்காவது ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலை நகரத்திலும் வைத்தால் விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து நவீன முறையில் விவசாயம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்தால் உணவு உற்பத்தி பெரும் தன்னிறைவு பெற வாய்ப்பும் ஏற்படும் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பி.வி.எஸ்ஸி. படித்தவர்களுக்கு கெஜெட் அந்தஸ்து கொடுத்திருப்பதையோல், அக்ரிகல்சுரலில் பி.எஸ்ஸி. படித்தவர்களுக்கும் கெஜெட் அந்தஸ்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மே. சி. தூயமணி : மாண்புமிகுமிய மாமன்ற மாற்றுத் தலைவரவர்களே, திறமை மிக்க இந்த வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையை நிறைந்த இதயத்தோடு வரவேற்றுப் பேச நல்கிய வாய்ப்புக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ இருபதாண்டு காலம் இந்தக் கோட்டையில் உள்ள முதலமைச்சர் நாற்காலியை ஒரே கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சி அலங்கரித்து வந்திருக்கிறது. எவ்வளவோ பேராண்மைமிக்க பெரியவர்களல்லாம் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர்களாக இருந்து இந்த நாட்டைப் பரிபாலனம் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். கோட்டைக்குக் கோட்டை கொடி கட்டி, கொடி மரத்திற்குக் கொடி மரம் சங்கிலிகள் பிணைத்து இந்த நாட்டை அடக்கி ஆண்ட நல்ல வர்கள் சாதித்த சாதனை என்ன என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில் தமிழ் நாட்டுத் தெருக்களிலே ஒரு பிடி அரிசிக்கு வழியில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் மக்களும், ஒரு கவளம் சோற்றுக்கு வழியில்லாமல் அலைந்துகொண்டிருக்கும் நிலமையுந்தான் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே காட்சிப்பொருளாக இருந்தது என்பதை நாம் கவனத்திலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

கடந்த இருபதாண்டு காலமாக வறட்சிப் பள்ளத்தாக்கிலே வீழ்ந்துகிடந்த வேளாண்மைத் துறையை நினைவிலே நிறுத்திவைத்து இன்றைய கலைஞர் அரசு சாதித்துள்ள புரட்சிகரமான மாற்றத் தையும், புயல்வேக சாதனைகள் இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் தான் இருக்கின்ற வேறுபாடுகளை, ஏற்றத்தாழ்வுகளை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பீடத்திலே அமர்ந்து அரசோச்சத் தொடங்குகிற நேரத்திலே சுற்றிச் சூழ்ந்திருந்த கடுமையான சூழ்நிலையை வான் பொய்த்த வறட்சியான இழிநிலையை நாம் மறந்திருக்க முடியாது. இந்த மாநிலத்தின் இயல்பான மழையளவு 920 மில்லி மீட்டர் என்றிருக்க 1968-ஆம் ஆண்டு 742 மில்லி மீட்டர் மழையே பெய்தது. 1969-70-ஆம் ஆண்டிலும் தென்மேற்கு பருவமழை போதுமானதாக இல்லை. 1969-70-இல் இயல்பான மழையளவு 307 மில்லி மீட்டராக இருக்க 237 மில்லி மீட்டர் மழைதான் பெய்தது.

[திரு. மே. சி. தூயமணி]

1971 சூலை 24]

இப்படி இயற்கை அன்னையால் ஏமாற்றப்பட்ட நிலையிலும் இத்தனை இடுக்கண்களையும் இடையூறுகளையும் மீறி பைந்தமிழ் நாட்டில் கலைஞரின் ஆட்சி பசுமைப்புரட்சியை உருவாக்கிக் காட்டி யிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 72 கோடி ரூபாய்த் திட்டமென்ற ஏ.ஆர்.சி. திட்டத்தின் மூலமாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. 25 ஆயிரம் புதிய கிணறுகளை வெட்டவும், 11 ஆயிரம் கிணறுகளை ஆழப் படுத்தவும், 34,600 பம்பு செட்டுகளை இணைக்கவும், 15,000 வடிமுனை குழாய்களை பொருத்தவும், 3,000 டிராக்டர்கள் வாங்கவுமான முற் போக்கான காரியங்களை இந்த அரசு மின்னல் வேகத்திலே நிறை வேற்ற முழு முயற்சி எடுத்திருக்கிறது.

இதுமட்டிலும் அல்ல, 1966-67-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான அரிசியின் அளவு 31.91 லட்சம் டன்களாகும். ஆனால் அதே நேரத் தில் 1969-70-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான அரிசியின் அளவு 45.32 லட்சம் டன்களாகும். 1970-71-ஆம் ஆண்டு 49 லட்சம் டன் களாகும். இதைப்போலவே 1966-67-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான உணவு தானியங்களின் மொத்த அளவு 54.58 லட்சம் டன்களாகும். ஆனால் 1969-70-ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தியான உணவு தானியங் களின் மொத்த அளவு 63 லட்சம் டன்களாகும். 1970-71-ஆம் ஆண்டு 67 லட்சம் டன்களும், 1971-72-லே 71 லட்சம் டன்களும் உணவு உற்பத்தி உயருகிற அளவுக்கு இந்த அரசு உன்னத நிலையை உருவாக்கிக் காட்டியிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட சாதனைகளையெல்லாம் எடுத்துக் சொல்லும் இந்த நேரத்தில் எனது தொகுதியிலே உள்ள வேதனைக்குரலையும் இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்வது எனது இன்றியமையாக் கடமையாகக் கருதுகின்றேன். மோகனத்திலே ஆரம்பித்த நான் முகாரியிலே முடிப்பதாக யாரும் கருத மாட்டார்கள் என்று நினைக் கிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலேயே மிகமிக வறட்சியான பகுதி என்று சொன்னால், அது எனது அவிஞ்சி வட்டம், மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியைத்தான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட முடியும். வேளாண்மைத் தொழிலையே நம்பி வாழ்ந்த எனது பகுதிவாழ் விவசாயப் பெருங் குடி மக்கள் மழையில்லாத காரணத்தாலும், நூற்றுக்கணக்கான அடிகள் கிணற்றை ஆழப்படுத்தியும் தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத் தால் வெளி மாநிலங்களுக்கு வேதனைக் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு செல்லும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எனது பகுதியிலே இருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கொள்ளைகாலம், மைசூர், சாம்ராஜ் நகர் ஆகிய இடங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்து செல்லுகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கொடுமையான பிரச்சனை களுக்கு உடனடிப் பரிசீலனை கிடைக்க தமிழக அரசு தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றுத் தாழ்மையுடன் வேண்டிக் கொண்டு வேளாண்மைத்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. நா. வே. குருசாமி: தலைவரவர்களே, 1971-72-ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கட்சித் தலைவர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள்

1971 சூலை 24] [திரு. நா. வே. குருசாமி]

கொண்டுவந்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

அரசாங்கத்தின் உத்தரவாதத்தின் பெயரில் தேசியமயமாக்கப் பட்ட பேங்குகளால் விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுக்கப்பட்டது. அதைச் சரிமான முறையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த கடனைத் திருப்பித் தராததால் அரசாங்கத்திற்கு வங்கிகள் மூலம் நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். அதுவும் சிலருக்குக் கொடுத்த கடன் பழைய பம்பு செட்டுகளை விவசாயிகள் வைத்திருந்தாலும் குறிப்பாகச் சிலருக்கு எலெக்ட்ரிக் கரண்ட் சப்ளை கொடுக்காமலும் அவர்கள் திருப்பிக் கொடுக்காமல் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருப்பதால் அரசாங்கத்தின் மூலமாக என்ன முடிவெடுத்தார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

சாதாரணமாகப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகளைப் பூச்சிகள் வந்ததற்குப்பிறகோ அல்லது பூச்சி வருவதற்கான அறிகுறிகள் தென்பட்ட பிறகோதான் மருந்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவ்வாறில்லாமல் தடுப்புக்காவல் முறையைப் பயன்படுத்துவதற்கு விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வழிமுறைகளைச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு மாவட்டம் தோறும் நிலையம் ஏற்படுத்தி, அதற்காக மெஷின்களை நல்ல கண்டிஷனோடு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தெளிப்பதற்கான நல்ல முறையில் பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரிகளை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி பெருகியிருந்தாலும் அதைப் பெறுவதில் காலதாமதமும், பண விரயமும் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியான ஆண்டிப்பட்டி பகுதியில் கடந்த ஐந்தாண்டுக்காலமாக பருவமழை பொய்த்து, அங்கேயுள்ள விவசாயிகள், அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களையும், கூட்டுறவு வங்கிகளால் வழங்கப்பட்ட கடன்களையும் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் மிகவும் அவதியுறுகிறார்கள். எனவே அவர்களுடைய கடன்களை ஓரளவு ஒற்றி வைக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, விவசாயத்துறை நாட்டிலேயே பெரும் வளர்ச்சியடைய வேண்டிய துறை. பெரும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், வேலைவாய்ப்பை அதிகப்படுத்தவும் இருக்கின்ற துறையிலே விவசாயத்துறைக்கு ஈடான துறை வேறு எதுவும் இல்லை. இன்றையதினம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்றாலும்கூட தொழில்துறையை வளரச் செய்ய வேண்டுமென்றாலும்கூட விவசாயத்தைத்தான் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமே தவிர, வேறு வழியில்லை. விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்தால்தான், தொழில்துறையை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். ஆகவே இந்த விவசாயத் துறையில் எந்த அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கணக்குப் பார்த்தால், விவசாயம்தான் தேசிய

உற்பத்தியிலே 50 சதவிகிதம் உற்பத்தி செய்கிறது. ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் 70 சதவிகித மக்கள். ஆகவே, 70 சதவிகித மக்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்த வேண்டும். இல்லையென்றால் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் மக்களின் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது.

விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய பொருளாதார நிலையைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் அவர்களது வருவாய் குறைவாகத்தான் இருக்கும். தொழிற்துறையில் இருப்பவர்களையும் சேர்த்துக் கணக்கிடுகிற நேரத்திலே கூடுதலாகக் காணப்படுகிறதே தவிர, விவசாயத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய பொருளாதார வளம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இதை அபிவிருத்தி செய்ய பட்ஜெட்டில் அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. கணக்குப் பார்த்தால், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு குறைவாக இருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். சென்ற வருஷம் 18 கோடி 98 லட்சம், இந்த வருஷம் 20 கோடி 53 லட்சம்; இந்த அதிகப் படியான ஒரு கோடி 83 லட்சத்திலே எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டுக்கு 1 கோடி 45 லட்சம் போய்விடுகிறது. டிராவலிங் 21 லட்சம்; அதர் எக்ஸ்பென்ஸஸ் 84 லட்சம்; ஓர்க்கிங் எக்ஸ்பென்ஸஸ் 63 லட்சம் என்ற வகையில் அதிகமாகச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். மெட்ரீயலாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பது சென்ற ஆண்டை விட 131 லட்சம் குறைந்துவிட்டது. பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்படா விட்டாலும் அதிகமாகச் செலவு செய்யக்கூடாது என்று இல்லை. இந்த 131 லட்சம் என்ற அளவுக்காவது சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற அளவில் செலவழிக்க முன்வர வேண்டும். அடுத்த வருஷம் அதிகத் தொகை ஒதுக்கவும் முயற்சிக்க வேண்டும்.

விவசாயத் தொழிலில் படித்தவர்கள் ஊக்கம் கொண்டு ஈடுபடக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். பழைய கால முறைப்படி மாடுகளை வைத்து விவசாயம் செய்வது என்றால் படித்தவர்கள் வேலை செய்யப் பயப்படுகிறார்கள். அதிக அளவுக்கு நிலம் இருந்தால்தான் பெரிய டிராக்டர்களை வைத்துக்கொள்ள முடியும். 2 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் சிறுசிறு இயந்திரங்களை வைத்து உழுவதற்கு அவற்றை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். பவர் டில்லர்ஸ் 10,000 ரூபாய், 12,000 ரூபாய் என்று இருப்பதைத் தடுத்து 3,000 ரூபாய், 5,000 ரூபாய்க்குள் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக அதற்கு ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். கிராமப் புறங்களில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் இதிலே ஈடுபடத் தயங்குகிறார்கள். இந்த மாதிரி இயந்திரங்களை எல்லாம் கொடுத்து அவர்கள் இந்த வேலையிலே ஈடுபட்ட ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

பூச்சி கொல்லிக்கு இப்போது வேண்டிய உதவி செய்து வருகிறார்கள். குறைந்த விலையில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து கிடைக்கவும், ஸ்ப்ரேயர்ஸ், டஸ்டர்ஸ் கொடுக்கவும் வகை செய்திருப்பது போதாது. கிராமங்கள்தோறும் ஜனத்தொகை விஸ்தீரணத்திற்கு ஏற்ப 5 பேர் 10 பேருக்குப் பயிற்சி கொடுத்து

1971 சூலை 24] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அவர்கள் ஆங்காங்கு போய் ஸ்ப்ரே செய்யவேண்டும். ஸ்ப்ரே யர்சை மட்டும் வாடகைக்குக் கொடுப்பதால், அதை அடிப்பதற்கு ஆள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதைச் செய்ய அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு கிட்டப்பா அவர்கள் எலித் தெரந்தரவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எலி அழிக்கும் அழிவு சொல்லுந்தரமல்ல. தினந்தோறும் எலி பிடித்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். என்னுடைய நிலத்திலேயே தினந்தோறும் 150 எலிகள் பிடிக்கப்பட்டு வந்தன. எலிகளைப் பிடிப்பதற்காக என்னுடைய 15 ஏக்கர் நிலத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் வரை செலவு செய்திருக்கிறேன். இப்போது இருக்கும் தானியங்களை எல்லாம் சேகரித்துக் கொண்டுபோய் வளைக்குள் வைத்துக்கொண்டு கோடையில் உள்ளேயே இருக்கின்றன. ஆகவே, கோடையில் எலி பிடிக்கும் வேலையை ஆரம்பிப்பது நல்லது ஒரு எலிக்கு கால் ரூபாய் வீதம் கூடக் கொடுக்கலாம். அரசு கிராமங்கள் தோறும் அப்படிப்பட்ட முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். எலி பிடி வாரம் என்று ஒரு வாரத்தையாவது வைத்து இருக்கின்ற எலிகளை எல்லாம் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எலி ஒழிப்பு வாரம் என்று ஒரு வாரமோ, இரு வாரமோ வைக்கலாம்.

கம்யூனிடி வெல் ரொம்பவும் முக்கியமானது. நாங்கள் நிலத்தை எல்லாம் ஒன்று சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் அது சாத்திய மல்ல என்று சொன்னார்கள். கன்சாலிடேஷன் ஆப் ஹோல்டிங்ஸ் மிகமிக அவசியம். இதைப்பற்றிப் புனல் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். கம்யூனிடி வெல்ஸ் போடவேண்டும். கவர்ன்மென்ட் போர் வெல் ஸ்கீமை மறுபடியும் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

பசுந்தாள் உரத்திலே அதிகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. அதிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கெல்லாம் நவீன முறைகளைப் பற்றிப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும். ரிப்ரவுர் கோர்ஸ் என்று ஆரம்பித்து ஒரு டிவிஷனுக்கு ஒரு இடத்தில் பயிற்சி அளிக்கவேண்டும்.

நிலப் பரிசோதனையை இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒருமுறை பண்ணு கிறார்கள். இந்த வருஷம் உரம் போடுகிறார்கள். வருகிற வருஷம் வளம் குறைந்துவிடக் கூடும். ஆகவே, ஒரு தடவை பரிசோதனை செய்துவிட்டால் போதாது. அடிக்கடி பரிசோதனை பண்ண வேண்டும். ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் மண் பரிசோதனை நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டும். பட்டுக்கோட்டையில் ஒரு பரிசோதனை நிலையம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

டிப்ளமா கோர்ஸ் ஒன்று வைக்கலாம். விவசாயம் செய்கிறவர்களுக்கு மூன்று வருஷ கோர்ஸ் ஒன்று ஆரம்பிக்க முயற்சிக்க வேண்டும். நவீன முறையில் சாகுபடி செய்யும் பண்ணைகள் ஆடுதுறையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கியில் உள்ளவர்கள் அங்கு சென்று பார்க்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 10 ஏக்கரிலாவது மாதிரி விவசாயப் பண்ணை வைக்கவேண்டும். எக்ஸ்டென்ஷன்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1971 சூலை 24]

ஆபீசர்கள் அங்கு போய் அதற்கு உதவ வேண்டும். இப்போது அக்ரிகல்சரல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்கள் மருந்து விற்பனைக் கணக்கு, விதை வாங்கிக் கொடுத்த கணக்கு ஆகியவற்றைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொறுப்பு நம் தலையில் வந்து விழுந்துவிடக் கூடாதே என்று அவர்கள் வெறும் கணக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கணக்குப் பார்க்கும் பொறுப்பை வேறு யாருக்காவது அளித்துவிட்டு விவசாயிகளுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க இவர்கள் கவனம் செலுத்தச் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளை நேரடியாக இந்த அக்ரிகல்சரல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீசர்கள் சந்தித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். காதர் பாஷா என்ற வெள்ளைச்சாமி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய விவசாயத் துறையினுடைய வளர்ச்சியைப் பொறுத்த மட்டில் பெரிய வல்லுநர்களில் இருந்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் வரையிலும் பாராட்டிப் புகழத்தக்க வகையில் நல்ல பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி 1970-71-ம் ஆண்டில் 70.71 லட்சம் டன் அளவுக்கு பெருகியிருப்பது இந்த அரசையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் ஏனைய அலுவலர்களையும் பாராட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இதிலே, சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுக் கழகம், வேளாண்மைத் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் போன்ற கழகங்களை அமைத்து சாதாரண விவசாயிகளை ஊக்குவிக்கும் திட்டங்களைத் தீட்டி அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தர வகை செய்திருக்கிறார்கள். பூச்சிகளை அழிக்க பூச்சி மருந்தை விமான மூலம் தெளிக்கும் காட்சியையும் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த அளவுக்கு விவசாயத் தொழில் நம்முடைய மாநிலத்தில் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள் எனக் கருதுகிறேன்.

நம்முடைய விவசாயத் தொழில் வளர்வார் காலத்தில் இருந்து பாராட்டப்பட்ட ஒரு தொழிலாகும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பின்னாலும் புலவர்களாலும், அரசர்களாலும், வல்லுநர்களாலும் பாராட்டிப் புகழப்பட்ட தொழிலில் இன்றையதினம் சில இடையூறுகளும், கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் எந்தத் தொழிலை யார் செய்தாலும், குறிப்பாக ஒரு தொழிற்சாலையை ஒருவர் வைத்திருந்தால், அந்தத் தொழிலில் உற்பத்தியாகிற பொருள்களுக்கு, போட்டிருக்கிற முதலீடு, அதற்கு ஏற்படுகின்ற செலவு, தொழிலாளர்களுடைய ஊதியம், இயந்திரங்களின் தேய்மானம் எல்லாவற்றையும் போட்டுப் பார்த்து விலையை அந்தத் தொழிலதிபர் நிர்ணயிக்கிறார். ஆனால் விவசாயத் தொழிலைப் பொறுத்தவரை பிரதானமான தொழிலாக இருந்தாலும் விவசாயம்

1971 துலை 24] [திரு. எஸ். காதர் பாஷா என்கிற வெள்ளைச்சாமி]

செய்யக்கூடியவர் விலையை நிர்ணயம் செய்ய முடிவதில்லை. அவர்கள் நிலத்திற்கு ஒரு மதிப்பு போட்டு, அல்லது அவர்கள் உழைப்பிற்கு ஒரு செலவு போட்டு, அல்லது அவர்களால் செலவுநிக்கப்படும் தொகைக்கு வட்டி போட்டு உற்பத்தியாகும் விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் அவர்களே செய்யாமல் அதை வாங்க வருகிற வியாபாரி அந்த விவசாய விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்கிறார். ஆகவே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களே விவசாய விளைபொருள்களின் விலையை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய நிலை ஏற்பட வேண்டும். அல்லது அரசாங்கமே அந்த விவசாய விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு பட்டியல் தயார் செய்து, இந்த இந்த உற்பத்திக்கு இவ்வளவு இவ்வளவு செலவாகியுள்ளது, ஆகவே அவை இவைகளின் விலைகள் இவ்வளவு என்று விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு தெள்ளத்தெளிவான விளக்கத்தை அரசாங்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(8) அமைச்சரின் அறிக்கை

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக நிகழ்ச்சிகள் குறித்து விசாரிக்க உயர்நீதி

மன்ற நீதிபதி நியமனம்பற்றிய அவை முன்னவரின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): சட்டப் பேரவை 82-வது விதியின்கீழ் அவை முன்னவர் அவர்கள் அவைக்கு ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அரசு ஆணை ஒன்றினை இந்த அவைக்கு நான் அறிவிக்க விரும்புகிறேன். 23—7—1971 அன்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற சில அசம்பாவித நிகழ்ச்சிகள் குறித்து விசாரிப்பதற்காக உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி ஒருவரை நியமித்துள்ளது என்ற செய்தியை அறிவிக்கிறேன்.

(7) 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

மிற்பகல்

* திரு. சி. க. வடிவேலு: தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக, தமிழக அரசு 1967-க்குப் பிறகு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் மிகுந்த அக்கறையோடு நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். பொதுவாக 1967-க்கு முன் தமிழகத்தில் உணவுத் தட்டுப்பாடு எந்தளவிற்கு சீர்கெட்டு இருந்தது என்றும் 1967-க்குப் பிறகு எந்தளவிற்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் பார்க்கும்போது தமிழக அரசு நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறது என்பதைப் போலவே அரசாங்க ஊழியர்களும் எந்தளவிற்கு உற்சாகத்தோடு இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் பாராட்டுகிறேன். தமிழக அரசு முன்று கோட்டங்களை விவசாய உற்பத்திக் கோட்டங்கள் என்று தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது. முசிரி, பட்டுக்கோட்டை, கடலூர் இவை உணவு உற்பத்தியை அதிக அளவில் செய்யக்கூடிய கோட்டங்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதற்காக அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. சீ. க. வடிவேலு] [1971 துலை 24]

அதேபோல் திருச்சி மாவட்டம் ஒரு மத்தியப் பகுதியாக இருப்பதினால், தஞ்சை, திருச்சி இவை விவசாயத்துறையில் நல்ல முறையில் முன்னேறியிருப்பதால் அங்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும். அதனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் பயன்பட ஏதுவாகும்.

எங்கள் பகுதியில் காட்டுப்புதூர், தொட்டியம் போன்ற இடங்களில் வாழைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அங்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பூச்சித் தொல்லையினால் அங்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒரு ஆராய்ச்சிப் பண்ணையைத் துவக்கவேண்டும்.

எங்கள் பகுதியில் மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. அத்திட்டம் வருவதுபற்றி அதிகாரிகள் மக்களுக்குத் தெரிவிக்காமல் அத்திட்டப்படியுள்ள வேலைகளைத் துவங்கும்போது தான் மக்களுக்கு அதைப்பற்றி தெரியவந்தது.

பொதுவாக விவசாயிகளிடத்தில் ஒரு திட்டம் தேவையா இல்லையா என்று அவர்களை அணுகிக் கேட்ட பிறகு அதைச் செயல்படுத்துவது நல்லது.

அடுத்து, பாவிரிப் பிரச்சினையில் இந்த அரசு மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறது என்பதை மற்ற மாநிலங்கள் உணரும் வகையில் நாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். காவேரித் தண்ணீர் சிக்கல்கள் ஏதாவது வரும்போது நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும்.

பொதுப்பணித் துறையிலிருந்து வாய்க்காலிலிருந்து தூர் எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது ஏக்கருக்கு ரூ. 5 என்று கட்டண வரிதான் வசூல் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தி பெருகினால்தான் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். வாய்க்கால் களிலிருந்து தூர் எடுக்க பி.டபிள்யூ.டி.-க்கு அதிகமான அளவில் தொகை ஒதுக்க வழிவகை செய்யவேண்டும். சில ஊர்களில் கேணிகள் வெட்டுவதற்கு நிலவள வங்கிகள் மூலம் கடன் கொடுக்கிறோம். அது, 800 அடி என்றிருக்கிறது. அதைக் குறைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் உள்ளவர்களுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்ய வசதியாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் கடன் கொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகள் எங்கிருக்கிறார்கள், எங்கிருக்கிறார்கள் என்று கண்டறிந்து விவசாயிகளுக்கு முதல் இடம் கொடுக்கும் தமிழக அரசைப் பாராட்டி நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. ப. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக, விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக என்னென்ன முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டுமோ, ரசாயன உரமாகயிருந்தாலும் சரி, அல்லது மண் பரிசோதனையாக இருந்தாலும் சரி, எதுவாகயிருந்தாலும் சரி, அவற்றையெல்லாம் எடுத்து விவசாயத்திற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் தந்திருக்கிறார்கள்.

1971 துலை 24] [திரு. ப. முத்துசாமி]

அதை நான் வரவேற்கிறேன். விவசாய உற்பத்தி மிக முக்கியமானது என்றாலும், நிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது ஏற்கனவே இருக்கிற இடம்தான்.

பயிர்கள் நன்கு விளைவதற்கு உயிர்நாடி போன்றது தண்ணீர் ஆகும். பருவ மழை வருடாவருடம் குறைந்து வரும்போது, இருக்கிற வசதியை வைத்துக்கொண்டு உற்பத்தி செய்யவேண்டிய தொரு நிலை இருப்பதால், வருடா வருடம் விவசாயம் குறைந்து கொண்டுவரும் நிலையில் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதைப் போன்று பூமிக்கடியில் உள்ள நீர்நீறுகளிலிருந்து நீரை குழாய்க் கிணறுகள் மூலம் வெளியே கொண்டு வந்து பயன்படுத்த வேண்டும். விவசாயத் துறை தனியாக இல்லாமல் மற்றத் துறைகளின் உதவியோடு முன்னேற முடியும் என்ற கருத்தையும் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் தெரு விளக்கிற்குக் கொடுக்கப்படுகிற முக்கியத்துவத்தைப் போல் விவசாய பம்பு செட்ஸ் இணைக்கக் கூடிய காரியத்திலும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் விளைச்சலை நாம் பெருக்க முடியும்.

கூட்டுறவுத் துறை விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு முதுகெலும்பு போன்றதாகும். இங்கு விவசாயிகள் மேம்பாடு திட்டம் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுக் கழகத்தை அமைக்கும்போது எந்தப் பகுதியாகயிருந்தாலும், அந்தப் பகுதியில் ஏ.ஆர்.ஸி. திட்டம் நடைமுறையில் இருந்தால் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கும் அதன் கண்டிஷன்ஸ் பொருந்தும். ஏ.ஆர்.ஸி. திட்டம் அமுலில் இருக்கும் இடங்களில் கிணறுகள் வெட்டக் கண்டிஷன்ஸ் போடுகிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மோட்டார் வைக்க கண்டிஷன் போடுகிறார்கள். வேடசெந்தூர், அறவாக்குறிச்சி போன்றயிடங்களில் இந்தக் கண்டிஷன்ஸ் இருப்பதால், சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத்திட்டத்தின் கீழ் புதுக்கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு லோன் கொடுப்பதில்லை. மோட்டார்கள் வாங்க லோன் கொடுப்பது கிடையாது. ஆகவே, இந்தக் கஷ்டங்களை பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் தீர்க்கவேண்டும். இப்போது எங்கள் பகுதியில் மோட்டார் வைக்க வசதியில்லாத நிலை இருக்கிறது. புதுச்சிணறுகள் வெட்டுவதற்கு வசதியில்லாத நிலை இருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டங்கள் நீக்கப்படவேண்டும்.

பிற்போக்கான பகுதிகள் இன்னும் பிற்போக்கான பகுதிகளாகவே இருக்கின்றன. ஆகவே அப்படிப்பட்ட பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு ஒருசில சலுகைகள் அளிக்கப்படவேண்டும். இதுகுறித்து ஒரு கவன ஈர்ப்பு தீர்மானம் கொண்டுவந்தும் நிலைமை அப்படியே இருக்கிறது. பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு ஒரு சில சலுகைகள் அளிக்கவில்லை என்றால் அவை பிற்பட்ட பகுதிகளாகவே இருக்க நேரிடும்.

[1971 சூலை 24 [திரு. ப. முத்துசாமி]

அடுத்து, விவசாயக் கருவிகள் வாங்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன வாடகைக்குக் கொடுப்பதற்கு. ஆயிரக்கணக்கில் ரூபாய் செலவு செய்து வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ட்ராக்டர்கள் போன்ற கருவிகளுக்கு பழுது ஏற்பட்டால் தொலை தூரத்திற்குக் கொண்டு சென்று பழுது பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்து, பொறுக்கு விதைகள். பொறுக்கு விதையைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதை கொடுத்தால் தான் தரமான தான்யங்களை அவர்கள் உற்பத்தி செய்ய முடியும். அப்படி விதைகளைக் கொடுக்கும் அரசாங்க டெப்போக்களில், விதைகளை மட்டும் விற்குல் போதாது. அந்த விதைகள் நல்ல விளைச்சலைத் தரக் கூடியவைதானா என்பதை கண்காணிக்க வேண்டும். விற்பவர்கள் என்று மட்டும் இல்லாமல், அதை வாங்கி உபயோகிப்பவர்கள் பலன் பெறுகிறார்களா என்பதையும் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அளவுக்கு விவசாய முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட்டு வரும் நமது அரசு, இந்த மான்யத்தின் மீது ஒதுக்கக் கேட்டு இருக்கும் கோரிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கட்டாந்தரப்பரப்பை, காட்டை, வெறுந்தரையை, வெட்டிப் பயன்படுத்தி வேர்வை தனைப்பாய்ச்சி, பாரைப்பிளந்து உணவு படைக்கும் தொழிலுக்காய், ஏரைப்பிடித்து உழும் ஓர் ஏழைத்திருவுருவாய், கடவுளைக் காண்பதாய் கவிஞர் தாகூர் சொன்னார்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : வேளாண்மைப் பற்றிய பேச்சா கவியரங்கமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நாட் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கவிதை நமது சட்ட மன்றத்தில் கூறப்பட்டால், அது பாராட்ட வேண்டியதாகும். வேளாண்மையைப் பற்றி ஏராளமான காவியங்கள், கவிதைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : மறைந்த மாமேதை அண்ணாவோ, எழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண விரும்பினார். அதனால் தான் அவர் வழி நிற்கும் கலைஞர் அரசு வேளாண்மைத் துறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறது என்பதை இந்த வேளாண்மை மானியம் எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதைக் கூறி, அதை ஆதரிக்கும் வகையில் என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதிலே பல்வேறு அம்சங்களைப்பற்றி எடுத்துக் கூறி, இந்த வேளாண்மைத் துறை கிட்டத்தட்ட 5 ஆண்டு காலமாக என்னென்ன பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறது, அதன் காரணமாக நம்முடைய தமிழகம் உணவுத்துறையிலே தன்னிறைவு பெற்று இருக்கிறது என்பதையும் இந்த மானியத்தின் மூலமாக நமக்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. புள்ளி விவரத்தின்படி நம்முடைய நாட்டின் உற்பத்திப் பெருக்கம், ஒரு போக நிலங்கள், இன்று இரண்டு போக நிலங்கள் பலபோக நிலங்களாக மாற்றப்படுகிற அளவுக்கு பல அம்சத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை இந்த மானியக் கோரிக்கை மிக தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

1971 சூலை 24] [திரு. துரை. கோவிந்தராசன்]

அதேபோல் அவர்களுக்கென்று சிறு விவசாய மேம்பாட்டு நிறுவனத்தையும், ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில மேம்பாட்டு திட்டத் தையும் செயல்படுத்தி இருக்கிறது. ஒரு சில மாவட்டங்களில், குறிப்பாக திருநெல்வேலி, திருச்சி மாவட்டத்தில்—திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கோவில்பட்டி தாலூக்காவிலும், திருச்சி மாவட்டத்தில் புதுக்கோட்டை தாலூக்காவிலும்—பல பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை உருவாக்கி இருப்பதை இந்த மான்யக் கோரிக்கை மூலமாக அறிகிறோம்.

அதேநேரத்தில் அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள், மான்யக்கோரிக்கை தந்து இருக்கும் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் வந்திருக்கும் சோழ வள நாட்டின் தலை நகர் பகுதியில் இருக்கும், நான் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு வந்திருக்கும் கந்தர்வகோட்டைப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப் பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கையிலே இருக்கும் புண்ணுக்கு கண்ணாடி காட்டத் தேவையில்லை என்பதால், இப்படிப் பட்ட ஒருங்கிணைந்த திட்டங்களை நான் சார்ந்து இருக்கிற பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு பயன் அளிக்கத் தக்க அளவுக்கு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2,000 ஏக்கரிலிருந்து 8,000 ஏக்கர் வரை குறிப்பாக 80 பேர் கொண்ட 8 குழுக்கள் 400 பெரிய விவசாயிகளுக்கு பயன் அளிக்கத் தக்க அளவுக்கு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏறத்தாழ ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பயன் பெறத்தக்க அளவுக்குள்ள தஞ்சை மாவட்டத் திலுள்ள ஓரத்தநாடு பகுதியோடு, கந்தர்வகோட்டை யையும் இணைத்து அந்தப் பகுதியில் விவசாயப் புரட்சி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் கத்தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா வகையிலும் பசுமைப் புரட்சி என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு பசுமை இருந்தாலும், பல பகுதிகளில் பல இடங்களில் அப்படி இல்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த சிறு விவசாய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் என்று பெயரளவில் எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர, குறிப்பாக கந்தர்வ கோட்டைப் பகுதிகள் முன்னேற்றத்திற்கு வரவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக இந்த கந்தர்வகோட்டை பகுதி காடுகள் நிறைந்த பகுதி. 20-30 மைல்கள் காடுகள் இருக்கின்றன. வறண்ட காற்று அடிக்கும் பகுதி, இந்தப் பகுதியில் விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்யத்தக்க அளவுக்கு வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள், குறிப்பாக அந்த மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவர்கள், அதற்கு வழி வகை செய்வார்கள் என்று கருதி, என் தொகுதி மீது பற்றும் பாசமும் வைத்து அதை கவனிக்க முன் கை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மான்யக்கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

குறிப்பாக நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பாகக் கருதக்கூடிய விவசாயத்துறை கடந்த 20 ஆண்டுகளாக மெலிந்து வீளைந்து காணப்பட்ட ஒரு சோகமான காட்சியை நாடு

[1971 சூலை 24]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

கண்டது. ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பதவி ஏற்ற பிறகு இந்த வளைந்த முதுகெலும்பு நிமிர்ந்து நின்று கட்டினம் காளைக்கு இருக்கும் முறுக்கோடு அது விளங்கும் நிலையை நாட்டிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பசுமைப்புரட்சியை அவர்கள் தொடங்கி வைத்தார்கள். இந்த அறிக்கையிலே நம்முடைய நாட்டின் முதுகெலும்பாக கருதக்கூடிய.....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர், சார், 20 வருஷங்களாக மெலிந்து வளைந்து காணப்பட்டது என்று சொல்வது சரியல்ல. அந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் தான் நிமிர்ந்து நிற்கும் அணைக்கட்டுகளைக் கட்டினோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : அம்மையார் அவர்கள் அன்று இருந்த நிலை நிமிர்ந்து இருந்தது என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்வேன், நம்முடைய அங்கத்தினர் அவர்கள் நிமிர்ந்தது என்பதற்கு ஒரு இலக்கணத்தில் ஒரு புதிய பொருளைக் கண்டு இருக்கிறார்கள். நிமிர்ந்து இருந்தது என்பதற்கு அவர்கள் சொல்கிற பதிலை அவர்கள் தான் தெரிந்து வைத்து இருக்கிறார்களே தவிர நாட்டு மக்கள் நிமிர்ந்தது என்றால் என்ன, வளைந்தது என்றால் என்ன என்பதை நல்ல முறையில் தெரிந்து வைத்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்று நம்முடைய பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்திய அந்த மாமேதைக்கு, நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்பட்டு இருக்கிற உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு, அந்த மாமேதைக்கு என் அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் தமிழக அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அன்று இருந்த நிலை என்ன, இன்று இருக்கிற நிலை என்ன? அன்று ஒரு படி அரிசி வாங்குவதற்காக, ½ படி அரிசி வாங்குவதற்காக நம்முடைய தாய்மார்களும், பெண்களும், இரவிலே சென்று தெருவிலே நின்று மறு நான் மாலை வரையிலே கூட அரிசி கிடைக்காமல், ஆங்காங்கே மயக்கமுற்று விழுந்த நிலைபோய், இன்று சர்தாரணமாக எல்லா இடங்களிலும் அரிசி கிடைக்கும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலை முறுக்கேறிய நிலை இல்லை என்று யாராவது சொன்னால், அவர்களுடைய அந்த செய்கைக்கு நான் பரிதாபப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

இந்த மான்யத்திலே நான் ஒன்றை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு விரும்புகிறேன். இன்று நம் நாட்டிலே கண்டிருக்கிற முன்னேற்றம் பலவீனமான முன்னேற்றம், நாம் முன்னேற்றப்பாதையில் இன்னும் வெகு தூரம் செல்ல வேண்டியவர்கள் என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை. நம்முடைய விவசாயம் முன்னேற வேண்டுமானால், நீர் வளம் பெருக வேண்டும். நில வளம் பெருக வேண்டும். மக்களின் உழைப்பு பெருக வேண்டும்.

அந்த வகையில் என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நான் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1971 சூலை 24]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

நான் வாழ்கிற பகுதி பாலாற்றை ஒட்டியிருக்கக்கூடிய பகுதி. அந்தப் பாலாறு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்களுக்கு நான் எடுத்துக் கூறத் தேவையில்லை. என்னுடைய பகுதியில் நீர்ப் பாசனத்திற்காக பயன்படும் வகையில் கிணறுகள், ஏரிகள் இல்லை. நீர் இருக்கவேண்டுமானால் நல்ல மழை இருக்கவேண்டும். மழை தவறிவிட்டால் அங்கே நீர் வளத்திற்கு, நீர்ப்பாசனத்திற்கு வழி இல்லாமல் விவசாயிகள் தவிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே மழை பெய்கிற நேரத்தில் நாம் கவனமாக இருந்து நீரைத் தேக்கி வைத்தால்தான் விவசாயிகளுடைய வாழ்வில் நாம் முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும் என்ற நிலை என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கிறது. நான் அமைச்சரின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மெக்கனாமலை என்று ஒரு மலை இருக்கிறது. நல்ல மழை பெய்தால் அந்த மலையிலிருந்து ஊற்று எடுத்து பெருகும் காணறுகள் எங்கோ வயல் வெளிகளில் ஓடி, விவசாயத்திற்கு பயன்படாமல் சென்று விடுகிறது.

ஆகையினால், அங்கே வெள்ளைக் குட்டை என்ற பகுதி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டினால், அந்த நீரைக்கொண்டு பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு பயன்படுத்த முடியும். ஆகவே, வெள்ளைக்குட்டையில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்ட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலங்காயத்தில் ஏரி ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கும் காணறி விருந்துதான் தண்ணீர் வரவேண்டும். அது பெரிய ஏரி. ஆனால் வருஷம் பூராவும் நீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த ஏரிக்கு நீர் வரும் வகையில் தடுப்பு ஒன்று கட்டினால், ஆலங்காயம் ஏரிக்கு பாயும் வழி ஏற்படும். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, பாலாற்றின் புல்லுரு என்ற இடத்தில் ஒரு அணைக் கட்டும் திட்டம் இருந்தது. 20 ஆண்டு காலமாகியும் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அமைச்சரவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு வந்து பார்க்க வேண்டும். பாலாறுக்கு மைசூரிலிருந்து நுழைகின்ற நுழைவாயில் ஒரு அணைக்கட்டி தேக்கினால், அது நீராறு ஆகி, விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் ஏற்படும்.

இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் கொடுக்கிறார்கள். அந்த முறையினை பாராட்டுகிறேன். பல வகைகளில் கொடுக்கிறார்கள். கிணறுகள் வெட்ட, விவசாயக் கருவிகள் வாங்க, உரங்கள் வாங்க, விதைகள் வாங்க என்று இப்படி பல்வேறு வகைகளில் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இவற்றைத் தவிர முறையாகக் கொடுக்காமல், ஒரே தவணையில் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

பாலாறு பேகின் ரூல்ஸ் என்று இருக்கிறது. அதைக் கொஞ்சம் கவனித்து, அதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வாணியம்பாடியில், வெகு தூரத்தில் உள்ள ஆலங்காயத்தில் கேணிகள் வெட்டத் தடை போடுகிறார்கள். அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1971 துலை 24]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

சென்னையிலே வாஷர்மென்பேட்டையில் அக்ரிகல்சுரல் எஞ்ஜினியரிங் ஓர்க் ஷாப் இருக்கிறது. அங்கே செய்யப்படும் நல்ல கருவிகள் வெளிநாடுகளுக்கும் அனுப்புகிறார்கள். நல்ல லாபத்தில் நடக்கிறது. ஆனால் வேண்டிய அளவுக்கு அங்கே வேலைகள் கொடுப்பதில்லை என்று அறிகிறேன். இதையெல்லாம் அமைச்சர் கவனித்து, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் இதில் சம்மந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதால், அவர்களும் இதையெல்லாம் கவனித்து, நல்ல வகையில் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பொதுவாக இந்த மானியத்தை வரவேற்று, அரசைப் பாராட்டி முடிக்கிறேன்.

* திரு. கே. பி. கோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

தீவிர சாகுபடி திட்டம், மேம்பாடுத் திட்டம், பரிசுத் திட்டம், மூன்று போக சாகுபடித் திட்டம் என்று பல திட்டங்கள் மூலமாக பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கும் இந்த அரசு, விவசாயிகளின் உற்சாகத்தைப் பாதிக்கும் வகையிலும் இந்தத் திட்டங்களைப் பாதிக்கும் வகையில் இந்த விவசாய வருமான வரி திருத்த மசோதாவின் மூலம், உச்சவரம்பு சட்டத்தில், ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு இருக்கும் விளக்கப்படி, விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் விளக்கப்படி, இந்த மூன்று போக சாகுபடி திட்டம் பாதிக்கப்படும். என்னுடைய கம்பம் பகுதியில், மூன்று போக சாகுபடி திட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. இரண்டு முறை நெல் சாகுபடியும், மூன்றாவது முறையாக இரண்டு கொட்டையுள்ள நிலக்கடலையையும் சாகுபடி செய்கிறார்கள். இந்தத் திருத்த மசோதா சட்டமானால், இந்த மூன்றாவது நிலக்கடலை சாகுபடியை விவசாயிகள் கைவிட்டுவிடுவார்கள். காரணம், 14 ஏக்கர் நஞ்சை பூமியில் மூன்றாவது முறையாக நிலக்கடலையை பயிரிட்டால், அது 20 ஏக்கர் என்ற அளவில் போகிறது. அப்படிப் போகும்போது, அவர்களுக்கு சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. திருத்த மசோதாவின்படி வருமானத்தின் அடிப்படையில் அவர்கள் வரி செலுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே, 14 ஏக்கர் நிலத்தில் மூன்றாவது போகம் நிலக்கடலை சாகுபடி செய்தால், எப்படி அது உச்சவரம்புச் சட்டப்படி 20 ஏக்கர் என்று ஆகிவிடும் என்பது புரியவில்லை. அதை விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. கோபால் : தலைவர் அவர்களே, விவசாய வருமான வரி திருத்த மசோதா இப்பொழுது என் கைவசம் இல்லை. அது வந்தவுடன் சொல்கிறேன். அதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துத்தான் சொல்கிறேன்.

[1971 சூலை 24]

THIUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: In the Tamil Nadu Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1971, it has been stated that

“two-thirds of an acre of land used for growing groundnut (irrigated).”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கில் 2/3 ஏக்கர் என்று இருந்தாலும், அது ஒரு ஏக்கராகத்தான் கணக்கிடப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அது வருமான வரியைப் பொருத்தது. 15 ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்கள் என்று இருக்கிறது. மூப்போக சாகுபடி அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வராது என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. கே. பி. கோபால்: இதிலே திருத்தம் என்னவென்றால், ஒரே பூமியில், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விளைச்சல் செய்தால், குறைந்த அளவு சாகுபடி செய்வதைத்தான் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற வினாக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. நிலக்கடலை சாகுபடி விதிக் சாரத்தைத்தான் எடுப்பார்கள். வருமானத்தின் அடிப்படையில் விவசாயிகள் வரி செலுத்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் கம்பவுண்டிங் ரேட்டைவிட தொந்தரவாக இருக்கிறது. சிக்கல்கள் நிறைய இருக்கின்றன. சிரமங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் கொடுக்கும் கணக்கை வருமான வரி அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. விவசாய வருமான வரி அதிகாரிகள் எந்த அடிப்படையில் விவசாய வருமானத்தை நிர்ணயிக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அது விவசாயிகளுக்குத் தெரியாத விஷயம். நிலக்கடலை சாகுபடியால் வரும் லாபத்தை விட, அதிகாரியினால் ஏற்படும் தொந்தரவுகள் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரே பகுதியில் ஒருவர் பூச்சி மருந்து அடிக்கவில்லை என்றால், ரசாயன உரம் போடவில்லை என்றால், விளைச்சல் குறைவாக இருக்கும். அடுத்த நிலக்காரனுக்குக் கூடுதலாகத்தான் இருக்கும். அதேபோல, ஒரு விவசாயிக்கு என்ன வருமானம் கிடைக்கிறது என்று பார்த்தால், வசதியுள்ளவர்கள் விளைச்சலை அதிகப்படுத்தி, நியாயமாக விற்கலாம். பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கியவர்கள், பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக, முன்பணம் போட்டு, அதையும் செய்யமுடியாது. விளைச்சலைக் காட்டித்தான் முன் பணம் பெற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் என்ன வருமானம் வருகிறது என்று எப்படி நிர்ணயிக்க முடியும்? வருமான வரி அதிகாரிகளிடம் நியாயம் கிடைக்கும் என்பது இல்லாததால்தான் அப்பீல், ட்ரைப் யூனல், ஹைகோர்ட்டு என்று இருக்கிறது.

நிலவங்கிகள் மூலம் நிதி திரட்டி கடன் கொடுத்து, கிணறுகள் வெட்டி, பம்பு செட்டு வைக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்த மசோதா சட்டமானால், அதிலும் விவசாயிகள் பாதிக்கப் படுவார்கள். ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் விளக்கத்தினால், 2½ ஏக்கர் திராட்சை சாகுபடி செய்தால், 7 ஏக்கர் வாழை, 8 ஏக்கர் மிளகாய் என்றால் அது 20 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேல் போகிறது. கம்பவுண்டிங் ரேட் என்ற உரிமை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. நிச்சயமாக இது திட்டத்தை பாதிக்கும். விவசாயிகள் கிணறுகள் வெட்டி, மின்சாரத்தின் மூலம் திட்டத்தை அமுல்படுத்த முயற்சிக்க

[திரு. கே. பி. கோபால்] [1971 சூலை 24]

மாட்டார்கள். இன்னமும் அந்தத் திருத்த மசோதா சட்டமாக வில்லை. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் ஆர்வம் உள்ள அமைச்சர். விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் குறைகளை அறிந்து, சட்டமாக்காமல் ஒத்திப் போட்டிருக்கும் மசோதாவை, நிரந்தரமாக கைவிட்டுவிட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, கைவிட முன்வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இவற்றை குறிப்பிடுகிறேன்.

அடுத்து, உணவு உற்பத்தியில் 1971-72-ஆம் ஆண்டு 73 இலட்சம் டன் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால், அதேசமயம் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை என்பது ஒருபுறம் இருக்க, பொது மக்களோ விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், இதற்கு காரணம் என்னவென்றால் இடையிலே உள்ள தரகர்களும், வியாபாரிகளும், கூமிஷன் ஏஜென்டுகளும் தான் காரணம். எனவே, இவர்களை எல்லாம் நீக்கும் விதத்திலே காரியங்களை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விற்பனைக் கூடங்கள் 133 அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரியதளம் கோட்டாட்சிப் பகுதியிலே எந்த விதமான ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட விற்பனைக் கூடமும் அமைக்கப்படவில்லை.

அது மாத்திரமில்லை, மத்திய அரசின் உதவியுடன் 1½ கோடி ரூபாயில் ஒருங்கிணைந்த விற்பனை கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரீதியிலே தேனியிலே பருத்திக்கும், மிளகாயிக்கும் ஒரு விற்பனை கூடமும், கம்பத்திலே நிலக்கடலை, மற்ற நவ தானியங்களுக்கு ஒரு விற்பனைக் கூடமும் அமைத்துக் கொடுக்குமாறு இந்த அரசை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துப் பேசிய இந்த “கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்” மேலே பல கட்சிகள் சார்பாக வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் கூட அதை வலியுறுத்தி கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த கிராப் இன்ஷூரன்ஸை உறுதியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். காரணம், மிகப் பயன் தரும் நெல் வகைகளை 1969-70-லே 28 லட்சம் ஏக்கரில் பயன்படுத்தி 45 லட்சம் டன் தான் உணவு தானிய உற்பத்தி ஆயிற்று. ஆனால், 1971-72-லே 50 லட்சம் ஏக்கரில் அந்த நெல்லைப் பயன்படுத்தி விளைச்சலை 54 லட்சம் டன்கை உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. எனவே, இதில் அவர்களுக்கு காலா காலத்திலே கிடைக்க வேண்டிய மழை கிடைக்காததால், விளைச்சல் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதைதான் இது சுட்டிக்காட்டுகிறது. எனவே, இதில் அவர்களுக்குக் காலா காலத்திலே இந்த “கிராப் இன்ஷூரன்ஸ்” திட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு, எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்தவனாக இரண்டொரு வார்த்தைகளை நான் சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்த விவசாயத் துறையில் முன்பு அரசியல் துறையில் நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தவர்களை விட இப்பொழுது ஆட்சி நடத்துபவர்கள் இந்தத் துறையில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொள்வதில் தப்பு இல்லை. நன்றி உள்ளத் தோடும், மனிதாபாமானத்தோடும் இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். அதற்கு கட்சி உணர்ச்சி தேவையில்லை. முன்பு

[1971 சூலை 24]

[திரு. திருப்பூர். ஏ. எம். மொய்தீன்]

இருந்த கஷ்ட நிலைமையும், முன்பு இருந்த தொல்லையும், முன்பு விவசாயிகளுக்கு இருந்த சிரமமும் ஓரளவேனும் இந்த சர்க்கார் கவனித்து மாற்றியிருக்கிறது என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொள்வதற்கு தயங்கவில்லை. மூன்றாவதாக, முன்பு இருந்த நிலைமை நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதற்கான காரணத்தை நான் இப்பொழுது கூற விரும்ப வில்லை, அது அவசியமும் இல்லை. எனக்குப் பின்னாலே இருக்கிறவர்கள் இப்படி நான் சொல்லும் பொழுது குறுக்கிடுவார்கள் என்ற அச்சமும் எனக்கிருக்கிறது. நான் குறிக்கிடக் கூடாது என்பதற்காக மிகவும் அடக்கத்தோடு பேச வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அவர்களால் செயல்படுத்த முடியவில்லை. ஒட்டு அளித்தவர்களை தெருவிலே நிறுத்தினார்கள். பையை வைத்துக்கொண்டு பகல் முழுவதும் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு முரணான ஒரு நிலையை உருவாக்கினார்கள். அது இப்பொழுது ஒரேயடியாக தீர்த்து வைக்கப்பட்டது என்று நான் சொல்ல வரவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மக்கள் நடுத்தெருவிலே நிற்கவில்லை.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன்: அம்மையார் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் மக்கள் நடுத்தெருவிலே நிற்கவில்லை என்று. ஓரத்திலே தான் நின்றிருந்தார்கள், காரணம் தெருவிலே ஓடும் வண்டி மேலே ஏறிவிடாமல் இருக்க. அப்படி நின்று கொண்டிருந்தவர்களிலே நானும் ஒருவன் தான், ஏனென்றால், நமக்கும் தேவை இருக்கிறது என்பதால். அந்தத் தொல்லையில் இருந்து இப்பொழுது மாற்றம் அளித்திருக்கும் இந்த சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லுவதிலே குற்றமில்லை. விவசாயத் துறையிலே உள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் போதுமான உதவியை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். முன்பு அவர்கள் இயலாமல் இருந்தார்கள், புரியாமல் இருந்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நான் இங்கே சொல்லவில்லை. இப்போதைய சூழ்நிலை அது எல்லாம் நீங்கப் பெற்று, விவசாயிகளும் மக்களும் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலையினை நான் பார்க்கும் பொழுது, இந்த அரசை என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே பாராட்டிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: rose.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்கள் பேச நேரமில்லை. எனினும், அவர்கள் ஒரு 5 நிமிடத்திலே பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Mr. Deputy Speaker, Sir, subject to your ruling, I will make my speech as briefly as possible.

இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் கீழே ரூ. 18,87,83,100-க்கு கோரப்பட்ட தொகை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலையிலே, எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே பல வெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்திருந்தாலும், அதிலே மிக முக்கியமானது இடங்களுக்கு ஏற்ற வகையிலே திட்டங்களை அமுல் செய்யப்பட வேண்டியதாகும். எல்லா விவசாயப் பொருள்களும், நெல்லும் நியாயமான விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ள உதவும் வர்த்தக கழகங்கள் அமைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் பல நாட்களாக கூறி வருகிறோம். இதன் அடிப்படையிலே

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 தூலை 24]

தான் ஏற்கனவே, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பிலே பேசிய மணவி கந்தசாமி அவர்களும், அழகிரிசாமி அவர்களும் விவரமாக இதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள்.

நான் இப்பொழுது சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். மாவட்டத்திற்கு ஒரு அரசாங்கப் பண்ணை அமைக்க வேண்டும் என்பதை இங்கே சுட்டிக் காட்டிக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காரின் உதவியோடும், சோவியத் யூனியனின் உதவியோடும், திருச்சி மாவட்டத்திலே குடுமியான்மலையிலே இருக்கும் பண்ணையை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இப்படிப்பட்ட ஒரு பண்ணை அமைய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அத்தோடு, நாம் வருஷத் திற்கு ஒரு பண்ணை அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற அளவிலே காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், ரசாயன தொழிற்சாலைகளின் கழிவு நீர் சரியாக திருப்பி விடப்படாததால், பல இடங்களிலே விவசாயத்திற்குத் தடங்கலாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, மேட்டூரிலே இருக்கும் மேட்டூர் கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கழிக்கும் கழிவு நீரினால், அங்கே பக்கத்திலே இருக்கும் கிணற்றுத் தண்ணீர் பாதிக்கப்பட்டு குடி நீர் பஞ்சமே வரக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அத்தோடு, பயிர் செய்யப்பட முடியாத நிலைமையும் இருக்கிறது. எனவே, இந்தக் கழிவு நீரை வேறு இடத்திலே கொண்டுபோய் விரும் அளவிலே சீரமைப்புச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சேலம் நகரத்திலே உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையின் கழிவு நீரும் இத்தகைய பல துன்பங்களைக் கொடுத்து, அங்கிருக்கும் மக்கள் எல்லாம் அதனால் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை எல்லாம் போக்க ஆவன நடவடிக்கை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பள்ளிகளிலே படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஆரம்பத்திலேயே இந்த விவசாயத்தைப் பற்றி போதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு வீட்டிலே இருக்கும் மாணவர்களுக்கு —அப்படி கிராமங்களிலே இருக்கும் பிள்ளைகளுக்கு ஜில்லா அக்கிரி கல்சர் ஆபிசர் வகுப்புகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். டிராக்டர்களுக்காக வாங்கப்படும் சார்ஜ் குறைக்கப்பட வேண்டும். இதைச் செய்து, டிராக்டர்கள் சுலபமான முறையிலே கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். நீலகிரி மாவட்டத்தில், கூடலூர் பகுதியில், எருமாடு என்ற இடத்திலே ஏராளமான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தாங்கள் பயிர் செய்துகொண்டிருந்த காட்டு நிலங்களிலே இருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அப் பகுதிகளிலே 7, 8 வருஷங்களாக விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். அப்படி விவசாயம் செய்து வந்த 45 குடும்பங்களை அங்கே வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்கும் நிலைமையைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ரசாயன உரம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் வகையிலே, குறைந்த விலைக்கு அவைகளை கிடைக்குமாறு செய்யவேண்டும். மேல் நாடுகளான ஐப்பான், பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளிலே எந்த

[1971 சூலை 24 'திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அளவுக்கு பெர்ட்டிலைசரை உபயோகிக்கிறார்களோ, அதைவிட நாம் மிகக் குறைவாகத்தான் இந்த உரங்களை உபயோகிக்கிறோம். இதற்குக் காரணம், இந்த உரங்களின் விலை அதிகமாக இருப்பதுதான். இன்னும் சொல்லப்போனால், சைனாவிலே இந்த உரத்தை இலவசமாக விவசாயிகளுக்குத் தருகிறார்கள்.

அடுத்து, பூச்சிக்கொல்லி மருந்து விவசாயிகளுக்கு மிக, மிக அவசியம். இதிலே, அகில இந்திய சர்வே என்ன சொல்லுகிறது என்றால், இந்தப் பூச்சிகளினால் உற்பத்தியில் 3-ல் ஒரு பங்கு பாதிக்கப்படுகிறது என்றார்கள். எனவே, இந்தப் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைக் குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து, அந்த மருந்தை “பவர் ஸ்பிரேயர்” மூலமாக அடிப்பதற்கு வாலிபர்களுக்கு பயிற்சியும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மைசூர், வங்காளம் போன்ற பகுதிகளிலே “தைசூல்” என்ற மருந்து இப்படி இலவசமாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருவது இந்த அரசுக்குத் தெரியும். எனவே, அப்படிப்பட்ட மருந்துகளையும் நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கீழ் பவானியிலே அமுலில் உள்ள “பயிர் கட்டுப்பாடு சட்டத்தை” மாற்ற வேண்டும். அங்கே, பவானிக்கு அருகாமையிலே நஞ்சை பயிர் விவசாயிகள் பயிரிட்டால், அதற்காக அவர்களின் மேல் ‘தண்டத் தீர்வை’ போடப்படுகிறது. ஒருவர் 100 ஏக்கர் விவசாயம் செய்தால், வருஷத்திலே ஒரு கன அடி தண்ணீர் விடுவது என்பதை மாற்றி, அதை 80 ஏக்கரா என்று வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும், எம். சி. உகாண்டா 5 என்ற உயர்ந்த ரக பருத்திகளை விளைவிப்பவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, தேவி, கோவை, ராஜபாளையம் போன்ற பகுதிகளிலே இப்படிப்பட்ட பருத்திகளை பயிரிடுபவர்களுக்கு இந்த அரசு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருச்சியிலே அப்படி ஒரு கல்லூரி அமைக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். சென்னையிலே இருக்கிற கால்நடைக் கல்லூரியும், கோயம்புத்தூரிலே இருக்கிற “ஹோம் சயின்ஸ்” கல்லூரியும் இந்த பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைக்கப்பட்டால், அப்பொழுது தான் இந்த பல்கலைக் கழகம் முழுமை பெற்றதாகவும், ஒழுங்காகவும் இருக்க முடியும். அப்படிச் செய்தால் தான், அவைகளை விவசாய பல்கலைக் கழகம் என்று சொல்ல முடியும்.

அடுத்து, கிணறு வெட்ட கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அந்தப் பணங்களை வாங்கி கிணறு வெட்ட முடியாத நிலைமை தான் பல இடங்களிலே இருந்து வருகிறது. எனவே, இந்தக் கிணறு வெட்டும் பொறுப்பை அரசாங்கமே ஏற்று, கிணறுகளை வெட்டித் தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இது கிழக்கு தஞ்சைக்கு மாத்திரம்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 சூலை 24]

பொருந்துமாறு இருக்கிறது. இந்த குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தை, மேலை தஞ்சைக்கும் மற்றும் ஒவ்வொரு மாவட்டத் திற்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம். அதை இன்னும் நல்ல முறையிலே செயல்படுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கொண்டு, இது ஒரு முக்கியமான மானியமாக இருந்தாலும்கூட—நான் இதை இந்தச் சபையிலே சொல்லக்கூடாது என்றாலும்கூட—அடுத்த ஆண்டாவது இந்த வேளாண்மைத்துறை மீது இரண்டு தினங்களாவது விவாதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த வேளாண்மைத்துறை மானியத்தின் மீது இங்கே பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் பலர் தெரிவிக்க முடியவில்லை என்பதை நான் உணருகிறேன். தெரிவித்தவர்களும் முழுமையாகத் தெரிவிக்கவில்லை என்பதனையும் உணர்கிறேன். அதற்குக் காரணம் போதிய காலம் இல்லாத நிலைமையே. இருந்தாலும் அவர்களுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் எனக்கு அறிவிப்பார்களேயானால், அவைகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்து செய்ய முடிந்தவற்றை செய்ய வேண்டி நேரத்தில் செய்யவிருக்கிறேன் என்பதை முதலிலே அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் இந்த விவாதத்தில் நல்ல பல கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லா அங்கத்தினர்களும் மற்ற துறைகளைச் சார்ந்த மானியக்கோரிக்கைகளின் மீது நடந்த விவாதத்தின்போது இருந்த மாதிரியில்லாமல், இதிலே எனக்கு மிகுந்த துணையாகவிருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும் போது நான் பெருமைப்படுகிறேன். காரணம், இங்கே வேளாண்மை தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள பல குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர்களுடைய கஷ்டங்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதிலே எனக்கு நிறையப் பழக்கமிருக்கின்ற காரணத்தாலே, இப்படிப்பட்டத் தொல்லைகளை நானும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறவன் என்ற காரணத்தாலும் அவற்றை நிறைவேற்றுவேன் என்று திடமான நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுடைய அந்த நம்பிக்கை வீண் போகாமல் செயலாற்ற முயற்சிக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்ன குறைகளையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதென்பதற்கு இங்கே நான் கொடுத்திருக்கின்ற குறிப்புப் புத்தகத்தில் விளக்கங்கள் இருக்கின்றன. அவர் விதைப் பண்ணையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சமீபத்தில் அரசு விதைப் பண்ணைகளிலே நடமாடாது, மூன்று விதைப் பண்ணைகளை நான் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு முடியிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு, பல புதிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். விவசாயிகள் உற்பத்தி

[1971 சூலை 24 [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

தியைப் பெருக்கிக் காட்டியிருக்கிறார்களே தவிர, அந்த விவசாயக் குடும்பத்தினருடைய நிலைமை உயரவில்லை என்பதையும் அவர் இங்கே சுட்டிக் காட்டினார்.

எனக்கு 'ஞாபகத்திற்கு ஒன்று வருகிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதிய வேலைக்காரி என்ற படத்தில் 'பார் முழுதும் ஏர் முனையிலே உழவன் பாட்டிலே கொண்டாட்டம் போடுது, அந்த ஏர் பிடிக்கும் குடும்பம்.....' என்று அவர் எழுதிக் காட்டினார். அதனுடைய முற்பகுதி இப்பொழுது முடிந்து பிற்பகுதி இன்றைய தினம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அந்த உழவர்களுடைய மேம்பாட்டிற்காக பலவிதத் திட்டங்கையெல்லாம் இன்றைய அரசு நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு வேளாண்மைத்துறையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற குடும்பங்களுக்குப் பல்வேறான துறையிலும் நல்லபடி உதவி செய்து வருகிறதென்பதை உழவர்களும் மற்றவர்களும் மறுக்க மாட்டார்கள்.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முஸ்லீம்லீக் தலைவர் முகைதீன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைய தினம் வேளாண்மைத்துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அவர்கள் எந்தக் கட்சியாகவிருந்தாலும் அவர்களெல்லாம் தமிழக அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெளிப்படையாக இங்கே பாராட்ட முடியாவிட்டாலும், தனியாக இருக்கின்றபோது நிச்சயமாகப் பாராட்டுவார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். இங்கே கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அருமை நண்பர் லத்திப் அவர்கள் பேசுகிறபோதும் சொன்னார்கள். பாசனம் உயர்ந்திருக்கிறதென்றால், அணைகள் எல்லாம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். அணைகளைக் கட்டி விட்டாலும் உழவன் நிமிர்ந்து நடக்க முடியாது என்று சொல்லப்பட்டது. ஒரு பழமொழி சொல்வதுண்டு, "எண்ணெய் செலவழிந்ததே தவிர பிள்ளை பிழைக்கவில்லை" என்று. 'ஆபரேஷன் கக்ஸஸ்புல், பேஷண்ட் கொலாப்ஸ்ட்' என்றும் சொல்வார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு பல கோடி ரூபாய் செலவில் பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

சிறு சிறு பாசன வசதிகள் ஏற்படுத்தி, குளங்கள் தூர் எடுத்தல், ஏரிகளை அமைத்தல், தண்ணீர் தேங்குவதற்குப் பல குட்டைகளை அமைத்தல், மழை காலங்களில் மழைத் தண்ணீர் வீணாகாமல் தேங்கி வைப்பதற்கு வழி வகைகள், இப்படியாகப் பல சிறு, சிறு திட்டங்களை நிறைவேற்றி தமிழகத்தை முன்னேற்ற முடியுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைத்தான் பசுமைப் புரட்சி என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டப்படி வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

அந்த முறையில் மத்திய அரசிடமிருந்து பெறப்பட்ட 17½ கோடி ரூபாயும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாக போக்கு வரத்துச் சாலைகள் அமைத்தல், குளங்கள், ஏரிகள் முதலியவற்றை தூர் எடுத்து ஆழப்படுத்துதல் போன்ற காரியங்களுக்காக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள். அதைப் போலவே வேறு பல திட்டங்களும் இங்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] 1971 சூலை 24]

நண்பர் மலைச்சாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டதையே கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு கே. டி. கே. தங்கமணி பேசுகிறபோதும் சொன்னார்கள். சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டி அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய முடியுமென்று சொன்னார்கள். சமுதாயக் கிணறுகள் ஏறத்தாழ 15, 20 ஏக்கர் நிலமுள்ளவர்களுக்கு வெட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதேபோல் இன்றைய தினம் விவசாயிகள் கடன் பெற்று கிணறு வெட்டி பாசன வசதி செய்வதற்குள் பணத்தைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டிய கெடுபிடி இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். இன்னும் விவசாயிகள் கடன் பெற்று கிணறு வெட்டிய பிறகு தண்ணீர் இல்லாமல் எந்த முன்னேற்றத்திற்காகக் கடன் வாங்கினார்களோ, அதைச் செய்யாமல், அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் அந்த நிலத்தையே விற்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றதென்பதை நானும் அறிவேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் போக்குவதற்காக நம்முடைய அரசு இன்றைய தினம் அக்ரிகல்கரல் சர்வீஸ் செண்டர்ஸ் என்று ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக சிறு சிறு விவசாயிகளையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து அவர்களுக்காக குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்து அதிலே தண்ணீர் வந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுத்து தண்ணீர் தீர்வையாவது வாங்கிக் கொள்ளலாம். அப்படி வராமல் போய்விட்டால் அவர்களுக்கு தொல்லை ஏற்படாது. நட்டமுமில்லை. அப்படி ஒரு திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு இன்றைய தினம் மத்திய அரசுக்கு சிபார்சு செய்து, அது ஏற்பட்டுச் செயல்படுத்தப்படவிருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இங்கே உரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை போய் அதை நம்முடைய மாநிலம் தனது பொறுப்பில் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காகப் பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை இன்றையதினம் செலவு செய்து வருகிறதென்றால், அது மிகையாகாது. இந்த அரசு இப்பொழுது அதற்காக மானியம் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே தமிழ் நாட்டிலேதான் இந்தத் திட்டம் இருக்கிறதே தவிர, வேறு எந்தப் பகுதியிலுமில்லை. பதினைந்து சத வீதம் இப்பொழுது குறைத்துக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதனாலே இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்டு வருகிற நட்டம் பல இலட்ச ரூபாயாகும், உரங்களின் விலையை மத்திய அரசு 1—3—1969 முதல் உயர்த்தியிருந்தாலும், உழவர்களுடைய நல்வாழ்வைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த அரசு 30—11—1969 வரையில் எல்லா உரங்களுக்கும் விலையை உயர்த்தாமல் பழைய விலைக்கே விற்பனையாகும் யூரியா, அம்மோனியா சல்பேட் நீங்கலாக ஏனைய என்.பி.கே. போன்ற உரங்கள் தொடர்ந்து பழைய விலைக்கே 31—3—1972 வரையில் விற்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அப்படி விற்பதால் மாநில அரசுக்கு 1970-71ல் ஒரு கோடி அறுபத்திஒன்பது இலட்சம் ரூபாய் நட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1971-72ல் அந்த விதத்தில் ரூபாய் 35 இலட்சம் நட்டமேற்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே இரண்டு கோடி ரூபாய் அந்த வகையில் நட்டமேற்படுகிறது.

1971 சூலை 24

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அதுமாத்திரம் அல்ல. பல ஆண்டுகளாக சரியான எடையில் உரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூறப்பட்டு வந்தது. அந்தக் குறையைப் போக்க அந்த உரங்கள் சரியான எடையில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதுமாத்திரம் அல்ல. பழைய ஸ்டாக் இருந்த காரணத்தினால் உரத்தை எடுத்துப் போகும்போது நைந்து போன சாக்கிலிருந்து பொத்து அவை கீழே கொட்டுவதும் அதனால் உரம் விவசாயிகளுக்குக் குறைவதும் தெரியவந்தது. அதன் காரணமாக இந்த ஆண்டில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு புதுச் சாக்குகளில் மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அப்படி மாற்றிக் கொடுக்கிறபோது எடைபோட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், புதுச் சாக்குக்காக ரூ. 2 கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதுமாத்திரம் அல்ல. இதுவரை 50 கிலோகிராம், 100 கிலோ கிராம் என்ற அளவில் மூட்டையாகத்தான் உரம் கொடுக்கப்பட்டது. சில்லரையாக விவசாயிகள் கேட்டாலும் கொடுப்பதில்லை என்கிற புகார் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக சில்லரையில் கேட்கிறவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும், அதற்காக 2 பைசா அதிகமாக வாங்கலாம் என்பதாக உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து, விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன். பிற மாநிலங்கள் எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் நம் மாநிலம் ஒன்றில் தான் அதிகமான மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது விவசாயத்திற்கு. நான் மின்சாரத்துறை அமைச்சரிடமும் கேட்டுக் கொண்டேன். இப்போதே 50 ஆயிரம் கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குகிற திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது பூர்த்தி யானவுடன் புதியதாக வெட்டப்படுகிற கிணறுகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏழை, எளிய விவசாய மக்களுக்கு எல்லாம் குறைந்த விலையில் மின் சாரம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக இன்றையதினம் 8 கோடி வரையில் தமிழ் நாடுதான் நடத்தப்பட்டு வருகிறது என்றால் மிகையாகாது. விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்க இந்த அரசு எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளத் தயங்காது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காவேரி நீர்ப் பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக எத்தகைய பெரும் கஷ்டம் வர இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். இதுபற்றி அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து எடுக்கிற முடிவுப்படி பெரிய போராட்டமே நடத்த வேண்டியதாக இருந்தாலும் தயங்குவதில்லை என்கிற உறுதியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த நேரத்தில் இருக்கின்ற தண்ணீரை எந்த அளவுக்குச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தலாம் என்பதையும் நாம் யோசிக்கவேண்டும். இதற்காக ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு—வாடர் மானேஜ்மெண்ட் என்கிற பெயரில் பரிட்சார்த்தமாக ஆடுதுறையில் உடனே ஆரம்பிக்க மத்திய அரசின் அனுமதியுடன் செயல்பட இருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தை அண்ணா பண்ணையிலும், கலைஞர் கருணாநிதி மண்வள பாதுகாப்பு நிலையத்திலும் செயல்படுத்த இருக்கிறோம்.

1971 சூலை 24]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இன்னும் கமுகு, இஞ்சி திட்டங்களைச் சொன்னார்கள். கடலூர் பகுதியில் இஞ்சி பெரும் அளவுக்குப் பயிரிடப்படுகிறது. இண்டோ, ஜெர்மன் உதவியுடன் இந்தப் பகுதி பூராவும் இஞ்சி பயிரிட இருக்கிறோம். ஆனால் இருக்கிற ஒரு சிக்கல் இன்னமும் அந்தப் பகுதியில் நிலம் யாரைச் சேர்ந்தது, கேரள அரசாங்கத்ததா என்கிற தகராறு இருக்கிறது. பல விவசாயிகள் திடீர் திடீர் என்று வெளியேற்றப்பட்டும் இருக்கிறார்கள். அதுபற்றியும் அரசு கவனித்து வருகிறது. இஞ்சிக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது என்பது அரசுக்குத் தெரியும். ஆகவே, அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்குக் கடன் மற்ற உதவிகளை அளித்து அங்கே நல்ல முறையில் இஞ்சி பயிரிட ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

உற்பத்தி செய்யப்படுகிறவற்றை விற்பதற்கும் சரியான சந்தை வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தொடர் கூட்டத் திலேயே சட்டம் வந்துவிடும் என்று கருதுகிறேன். ஒழுங்குமுறை விற்பனை சந்தைக் கூடங்கள் மாவட்டங்கள்தோறும் ஏற்படுத்தப் பட்டு இருக்கின்றன.

நம்முடைய விவசாயிகளிடம் இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் என்ன வென்றால் எதையாவது சொன்னால் உடனே ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இன்னும் பழங்கால முறையில் இருக்கிறார்கள். ஐ.ஆர். 8 போடுங்கள் என்று சொன்னால் எங்களுக்குத் தெரியாததோ என்கிறார்கள். இதன் காரணமாக விவசாய இலாக்கா அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிற கஷ்டத்தை நானே பல இடங்களில் அறிந்திருக்கிறேன். ஐ.ஆர். 8 அமோக விளைச்சல் தரும் என்றால் எங்களுக்கு ஜயா போதும் என்பார்கள். சில இடங்களில் ஜயா வேண்டாம், பத்மா கொடுங்கள் என்கிறார்கள். நான் செங்கல்பட்டு மாவட்டத் திற்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கே உள்ளவர்கள் எங்களுக்கு ஐ.ஆர். 8 வேண்டாம், மோட்டாவாக இருக்கிறது என்றார்கள். நான் உடனே ஐ.ஆர். 20 கொடுக்கச் சொல்லிவந்தேன். இப்படி குறைந்த காலத்தில் நல்ல பலன் தரக்கூடிய விதைகள் நம்முடைய மாநிலத்தில் பற்பல மாவட்டங்களிலும் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன.

புதுமுறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே அங்கங்கே பயிற்சி நிலையங்களை ஏற்படுத்தவும் இந்த அரசு முயன்று வருகிறது. அப்படியும் ஒருசில முன்னோடித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்திக்கொண்டு வருகிறது.

அடுத்து பருத்தி சாகுபடியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பருத்தி சாகுபடி தீவிர திட்டமாகச் செயல்படுகிறது. வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற அளவுக்கு தமிழகத்தில் அதிக பருத்தி உற்பத்தி செய்ய தரமான விதைகள் எல்லாம் வழங்கப்படுகின்றன. எம்.ஸி. 2, எம்.ஸி. 5, சுஜாதா, பாரதி போன்ற பருத்தி விதைகள் எல்லாம் பயிரிடப்படுகின்றன. வேளாண் மக்களும் இதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் பெருமுயற்சி காரணமாக மத்திய அரசு இந்த ஆண்டு 67 லட்சம் ரூபாய் இலவசமாக பருத்தி சாகுபடி அபிவிருத்திக்காகக் கொடுத்திருக்கிறது. நான்காண்டு காலம் தொடர்ந்து கொடுக்கவும் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். நேற்று

[1971 சூலை 24 [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

முன்தினம்தான் மத்திய அரசின் அனுமதி கிடைத்தது. உடனடியாக இந்த 67 லட்சம் ரூபாய் பருத்திச் சாகுபடி திட்டத்தை தொடங்குமாறு அதிகாரிகளை நான் கேட்டிருக்கிறேன். இன்னும் கூடப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்வேன். மத்திய அரசு தருகிற உதவியாகட்டும், இந்தோ ஜெர்மன் திட்ட உதவியாகட்டும்—எதுவாக இருந்தாலும் நம்முடைய அரசுதான் பூரணமாக அவற்றைப் பயன்படுத்தி வருகிறது.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் உருளைக் கிழங்குத் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அங்கே சென்று இரண்டு நாட்கள் தங்கி எப்படிப் பயிரிடுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து வந்தேன். அந்தப் பகுதியில் உருளைக் கிழங்கு பயிருக்கு கோல்டன் நெமடெட் என்கிற கண்ணுக்குத் தெரியாத பூச்சி வருகிறது. அது 20 ஆண்டுகாலம் உயிரோடு இருக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். சென்ற ஆண்டு இந்தோ-ஜெர்மன் ப்ராஜக்டின் கீழ் அந்தப் பூச்சியைக் கொல்வதற்கு தஸநித் என்ற மருந்து அடிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக முந்தைய ஆண்டைவிட பத்துமடங்கு சென்ற ஆண்டு உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்பதை அந்தப் பகுதி விவசாய மக்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். மேலும் இந்தத் திட்டத்தை கூலாருக்கும், கோத்தகிரிக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். இதில் ஒரு பிரச்சினையை கவனிக்க வேண்டும். இந்தோ-ஜெர்மன் ப்ராஜக்ட்—ஒத்துழைப்புடன் இந்த 46 லட்சம் ரூபாய் பூச்சி மருந்து ஜெர்மன் நாட்டினரால் நமக்கு இலவசமாக அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் இதற்குப் போட்டிருக்கிற டியூடி 36 லட்சம் ஆகும். இலவசமாக நமக்குக் கிடைத்த 46 லட்சம் ரூபாய் பூச்சி மருந்துக்கு போட்டிருக்கிற வரி 36 லட்சம் ரூபாய்.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை.)

இதை நீங்கள் இலவசமாக தள்ளிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு எழுதிக்கொண்டேயிருந்தார்கள். நாங்களும் அதைக் குறித்து எழுதிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இமமாகக் கொடுக்கிறார்கள். நாம் 36 லட்சம் ரூபாயை “ட்யூடி” யாகக் கொடுக்கிறோம். விவசாயிகளிடமிருந்து ஒரு ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய் “டிமான்ஸ்ட்ரேஷன் சார்ஜ்” என்று வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை பல்வேறு இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மலைப்பிராந்தியங்களுக்கு 36 கோடி ரூபாய் செலவிடுவதற்காக வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகளும், மற்றவர்களும் சேர்ந்து ஒரு திட்டத்தைத் தயார் செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது நீலகிரியை மட்டும் மலைப்பிராந்தியம் என்று எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லி, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்துப் பேசிய பின்னர், கொல்லி மலை, பச்சைமலை, பழனிக்கருகிலுள்ள கொடைக்கானல், ஜவ்வாது மலை, ஏலகிரி மலை போன்றவைகளையும் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று எழுதி அனுப்பியது மட்டுமல்ல, திட்ட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே உடனடியாக அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அவர்களும் பரிசீலிப்பதாக சொல்லிச் சென்றார்கள். அது கிடைக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

1971 சூலை 24]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அடுத்தபடியாக, மண்வள ஆராய்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஆடுதுறைப் பண்ணை இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் 11 மண்வள ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் இருக்கின்றன. நமது மாநிலத்தில் 11 இடங்களில் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுவதோடு அதை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு மேலும், பேரவையின் நிகழ்ச்சிகளை நீட்டிக்க, பேரவையின் அனுமதி வழங்கப்படுகிறது என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தமிழக அரசு இந்தத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்த என்ன செய்யலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டு வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு “மொபைல் யூனிட்” ஆங்காங்கு கிராமங்களுக்குச் சென்று, தினம் 50 விவசாயிகளின் நிலத்தில் மண் எடுத்து, பரிசோதனை செய்து, அன்று மாலையே தங்கள் கருத்தை வழங்க வேண்டுமென்று வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் ஒரு பதிவுக் கார்டு கொடுத்து, அதில் நிலத்தின் சர்வே எண், மண் சத்துக் குறைவா, சாம்பல் சத்துக் குறைவா, என்ன சத்து குறைந்திருக்கிறது, என்ன உரம் இட வேண்டும், எவ்வளவு இடவேண்டும் என்பதையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்கும் திட்டம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இப்போது மூன்று நடமாடும் நிலையங்கள் அமைக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் வரும். இந்தத் திட்டத்தை தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அமைச்சரவையிலும் எடுத்துச் சொல்லி, விரைவுபடுத்துவது குறித்து நான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு திட்டங்களையெல்லாம் அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் கவனத்தில் கொள்வேன். பூச்சி மருந்து தெளிப்பது, எப்படி தெளிக்கப்படுகிறது என்பதுபற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கிற ஸ்ப்ரேயர், ட்ஸ்ட்டர் போன்ற கருவிகள் எல்லாம் சரியாக இயங்குவதில்லை. யாரும் சரியாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. இதைப் பற்றி நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் மற்ற அமைச்சர்களிடத்திலும் கேட்டேன். நாம் முன்பு 15 சதவீதம் குறைத்துக் கொடுத்தோம். இப்போது 25 சதவீதம் குறைத்துக் கொடுத்தும் அதனால் பயன் இல்லை. ஆங்காங்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சென்று பழுதான கருவிகளை பழுது பார்க்கும் நடமாடும் பழுதுபார்க்கும் நிலையம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டேன். முதலில் சில இடங்களில் இந்தத் திட்டத்தை பரீட்சார்த்தமாகச் செய்யலாம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பழுதுபார்க்க நடமாடும் ஊர்தியை அமைக்க வழிவகை செய்யப்படும்.

அடுத்தபடியாக, மருந்து தெளிப்பது பற்றி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். மருந்து தெளிக்கின்ற நேரத்தில் சரியான முறையில் சரியாகக் கலந்து தெளிக்காத காரணத்தால், சிலர் உயிர் இழக்கவும் நேரிடுகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் பூத்து

[1971 சூலை 24]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இருபது பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, மருந்து கலப்பது எப்படி, எந்த அளவில் கலப்பது, எந்த முறையில் தெளிப்பது போன்றவற்றிற்கெல்லாம் பயிற்சி கொடுக்கலாம் என்று திட்டம் வகுத்து, அதற்காகும் செலவை சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ள வழி வகை செய்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய பயிர்களுக்காகவும் பல திட்டங்கள் திட்டப் பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் பல இருந்தாலும், “பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம்” என்ற நிலைமையில், இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் முன்னேற்றம் செய்வதற்கு அரிய யோசனை கூறியதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல யோசனைகளை நேரிலோ அல்லது கடிதம் மூலமாகவோ தெரிவித்ததற்கு நன்றிகூறி, அவையெல்லாம் கவனத்தில் கொள்ளப்படும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களைப் போட்டது திட்டத்தின் வழிவகையிலே முன்னேற்றம் அடைவதற்கு எனக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்ற வகையிலே இருக்கிறது. என்றைக்கும் அவை உறுதுணையாக இருப்பதாகக் கருதி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தாங்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்த மானியங்களை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): Now the discussion is over. We can take up voting.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவர் அவர்களே, கோரிக்கை 16-க்கு என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் இரண்டாவது போக சாகுபடிக்குப் பயன்படுத்தும் மின்சாரக் கட்டணத்திலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டிய அவசியம் குறித்தது. பதில் இல்லை. “பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதால், என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை.

வெட்டுத் தீர்மானம், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

The cut-motions of Thiruvallargal Alagarsamy and A. R. Marimuthu were by leave withdrawn.

DR. H. V. Hande was not in his seat, and so his cut-motion was deemed to have been withdrawn.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): Now the question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 18,87,83,100 under Demand No. 16-Agriculture.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

The cut-motion of Thiru K. T. K. Thangamani to Demand No. 39 was by leave withdrawn.

1971 சூலை 24]

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): Now the question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 21,55,100 under Demand No. 39 Capital Outlay on Agriculture.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(MR. DEPUTY SPEAKER IN THE CHAIR)

(6) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—(தொடர்ச்சி)
(இ) 1971-ம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் (தமிழ்நாடு
இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை முன்
வடிவு எண் 21/1971.)

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir, I move :—

“ That the following amendments made by the Legislative Council to the Motor Vehicles Tamil Nadu Second Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 21 of 1971), as passed by the Legislative Assembly be taken into consideration. ”

Clause 6.

(1) In Clause 6, for the expression “ section 62-D ” substitute the expression “ sections 62-D and 62-E. ”

Clause 8.

(2) In Clause 8,

(a) in the marginal heading for the figures and letter “ 62-D ”, substitute the figures and letter “ 62-E ”;

(b) for section 62-D proposed to be inserted substitute the following namely :—

“ 62-D. *Permission to transfer to be refused in cases where the applicant holds more than ten stage carriage permits.—*

(1) Where the holder of stage carriage permits in excess of ten, applies to the transport authority for permission to transfer any stage carriage permit under sub-section (1) of Section 59, the transport authority shall refuse such permission :

Provided that no such refusal shall be made unless the transport authority has been given the applicant a reasonable opportunity of being heard.